

1

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΚΕΦ. 113

Αποφάσεις Ανωτάτου
Δικαστηρίου και Επαρχιακών
Δικαστηρίων με περίληψη

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ 3^η, 2023

1

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΚΕΦ. 113

Αποφάσεις Ανωτάτου
Δικαστηρίου και Επαρχιακών
Δικαστηρίων με περίληψη

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ 3η, 2023

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ 1 – ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΚΕΦ. 113

Επιμέλεια Έκδοσης: Λούης Παρλάς Β.Α. (ΕCΟ)

Copyright © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ ΛΤΔ

ISBN: 978-9925-558-07-0

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η
αναμετάδοση του βιβλίου ή μέρους του με
οποιοδήποτε μέσο ή σε οποιαδήποτε μορφή
χωρίς την άδεια του εκδότη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ ΛΤΔ

Τ.Θ. 26527, Λευκωσία 1640

Τηλ. 96 558456

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ 1 - ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΚΕΦ. 113

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Υποθέσεις Δικαστηρίων αναφορικά με το Κεφ. 113	12
1.1	Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου.....	12
1.1.1	Υπόθεση	12
1.1.2	Υπόθεση	14
1.1.3	Υπόθεση	16
1.1.4	Υπόθεση	20
1.1.5	Υπόθεση	21
1.1.6	Υπόθεση	25
1.1.7	Υπόθεση	30
1.1.8	Υπόθεση	31
1.1.9	Υπόθεση	36
1.1.10	Υπόθεση	39
1.1.11	Υπόθεση	41
1.1.12	Υπόθεση	48
1.1.13	Υπόθεση	49
1.1.14	Υπόθεση	51
1.1.15	Υπόθεση	53
1.1.16	Υπόθεση	58
1.1.17	Υπόθεση	62
1.1.18	Υπόθεση	64
1.1.19	Υπόθεση	66
1.1.20	Υπόθεση	69
1.1.21	Υπόθεση	71
1.1.22	Υπόθεση	73
1.1.23	Υπόθεση	74
1.1.24	Υπόθεση	77
1.1.25	Υπόθεση	79
1.1.26	Υπόθεση	80
1.1.27	Υπόθεση	82
1.1.28	Υπόθεση	85
1.1.29	Υπόθεση	86
1.1.30	Υπόθεση	88
1.1.31	Υπόθεση	91
1.1.32	Υπόθεση	93
1.1.33	Υπόθεση	96
1.1.34	Υπόθεση	97
1.1.35	Υπόθεση	102
1.1.36	Υπόθεση	103
1.1.37	Υπόθεση	105
1.1.38	Υπόθεση	107
1.1.39	Υπόθεση	109
1.1.40	Υπόθεση	111
1.1.41	Υπόθεση	114

1.1.42	Υπόθεση	116
1.1.43	Υπόθεση	117
1.1.44	Υπόθεση	121
1.1.45	Υπόθεση	124
1.1.46	Υπόθεση	127
1.1.47	Υπόθεση	131
1.1.48	Υπόθεση	135
1.1.49	Υπόθεση	138
1.1.50	Υπόθεση	139
1.1.51	Υπόθεση	141
1.1.52	Υπόθεση	143
1.1.53	Υπόθεση	145
1.1.54	Υπόθεση	147
1.1.55	Υπόθεση	149
1.1.56	Υπόθεση	151
1.1.57	Υπόθεση	154
1.1.58	Υπόθεση	156
1.1.59	Υπόθεση	159
1.1.60	Υπόθεση	160
1.1.61	Υπόθεση	163
1.1.62	Υπόθεση	164
1.1.63	Υπόθεση	167
1.1.64	Υπόθεση	170
1.1.65	Υπόθεση	171
1.1.66	Υπόθεση	173
1.1.67	Υπόθεση	175
1.1.68	Υπόθεση	176
1.1.69	Υπόθεση	178
1.1.70	Υπόθεση	183
1.1.71	Υπόθεση	185
1.1.72	Υπόθεση	188
1.1.73	Υπόθεση	188
1.1.74	Υπόθεση	190
1.1.75	Υπόθεση	191
1.1.76	Υπόθεση	193
1.1.77	Υπόθεση	195
1.1.78	Υπόθεση	196
1.1.79	Υπόθεση	199
1.1.80	Υπόθεση	201
1.1.81	Υπόθεση	205
1.1.82	Υπόθεση	207
1.1.83	Υπόθεση	212
1.1.84	Υπόθεση	213
1.1.85	Υπόθεση	215
1.1.86	Υπόθεση	217
1.1.87	Υπόθεση	224
1.1.88	Υπόθεση	226
1.1.89	Υπόθεση	227
1.1.90	Υπόθεση	231
1.1.91	Υπόθεση	234
1.1.92	Υπόθεση	236
1.1.93	Υπόθεση	238
1.1.94	Υπόθεση	240
1.1.95	Υπόθεση	241
1.1.96	Υπόθεση	243

1.1.97	Υπόθεση	245
1.1.98	Υπόθεση	247
1.1.99	Υπόθεση	249
1.1.100	Υπόθεση	251
1.1.101	Υπόθεση	254
1.1.102	Υπόθεση	256
1.1.103	Υπόθεση	258
1.1.104	Υπόθεση	261
1.1.105	Υπόθεση	262
1.1.106	Υπόθεση	263
1.1.107	Υπόθεση	264
1.1.108	Υπόθεση	266
1.1.109	Υπόθεση	268
1.1.110	Υπόθεση	269
1.1.111	Υπόθεση	271
1.1.112	Υπόθεση	273
1.1.113	Υπόθεση	274
1.1.114	Υπόθεση	277
1.1.115	Υπόθεση	282
1.1.116	Υπόθεση	284
1.1.117	Υπόθεση	286
1.1.118	Υπόθεση	287
1.1.119	Υπόθεση	289
1.1.120	Υπόθεση	290
1.1.121	Υπόθεση	291
1.1.122	Υπόθεση	291
1.1.123	Υπόθεση	293
1.1.124	Υπόθεση	295
1.1.125	Υπόθεση	296
1.1.126	Υπόθεση	297
1.1.127	Υπόθεση	300
1.1.128	Υπόθεση	300
1.1.129	Υπόθεση	302
1.1.130	Υπόθεση	304
1.1.131	Υπόθεση	305
1.1.132	Υπόθεση	306
1.1.133	Υπόθεση	307
1.1.134	Υπόθεση	309
1.1.135	Υπόθεση	310
1.1.136	Υπόθεση	311
1.1.137	Υπόθεση	312
1.1.138	Υπόθεση	314
1.1.139	Υπόθεση	315
1.1.140	Υπόθεση	316
1.1.141	Υπόθεση	318
1.1.142	Υπόθεση	319
1.1.143	Υπόθεση	321
1.1.144	Υπόθεση	323
1.1.145	Υπόθεση	325
1.1.146	Υπόθεση	329
1.1.147	Υπόθεση	330
1.1.148	Υπόθεση	332
1.1.149	Υπόθεση	333
1.1.150	Υπόθεση	334
1.1.151	Υπόθεση	336

1.1.152	Υπόθεση	337
1.1.153	Υπόθεση	338
1.1.154	Υπόθεση	339
1.1.155	Υπόθεση	340
1.1.156	Υπόθεση	341
1.1.157	Υπόθεση	342
1.1.158	Υπόθεση	343
1.1.159	Υπόθεση	346
1.1.160	Υπόθεση	347
1.1.161	Υπόθεση	350
1.1.162	Υπόθεση	352
1.1.163	Υπόθεση	355
1.1.164	Υπόθεση	356
1.1.165	Υπόθεση	358
1.1.166	Υπόθεση	365
1.1.167	Υπόθεση	367
1.1.168	Υπόθεση	369
1.1.169	Υπόθεση	371
1.1.170	Υπόθεση	372
1.1.171	Υπόθεση	373
1.1.172	Υπόθεση	376
1.1.173	Υπόθεση	378
1.1.174	Υπόθεση	379
1.1.175	Υπόθεση	381
1.1.176	Υπόθεση	382
1.1.177	Υπόθεση	385
1.1.178	Υπόθεση	386
1.1.179	Υπόθεση	387
1.1.180	Υπόθεση	392
1.1.181	Υπόθεση	392
1.1.182	Υπόθεση	393
1.1.183	Υπόθεση	395
1.1.184	Υπόθεση	396
1.1.185	Υπόθεση	398
1.1.186	Υπόθεση	399
1.1.187	Υπόθεση	401
1.1.188	Υπόθεση	401
1.1.189	Υπόθεση	402
1.1.190	Υπόθεση	403
1.1.191	Υπόθεση	405
1.1.192	Υπόθεση	405
1.1.193	Υπόθεση	406
1.1.194	Υπόθεση	407
1.1.195	Υπόθεση	408
1.1.196	Υπόθεση	409
1.1.197	Υπόθεση	410
1.1.198	Υπόθεση	411
1.1.199	Υπόθεση	412
1.1.200	Υπόθεση	413
1.1.201	Υπόθεση	414
1.1.202	Υπόθεση	415
1.1.203	Υπόθεση	417
1.1.204	Υπόθεση	418
1.1.205	Υπόθεση	419
1.1.206	Υπόθεση	420

1.1.207	Υπόθεση	422
1.1.208	Υπόθεση	422
1.1.209	Υπόθεση	424
1.1.210	Υπόθεση	425
1.1.211	Υπόθεση	426
1.1.212	Υπόθεση	428
1.1.213	Υπόθεση	428
1.1.214	Υπόθεση	430
1.1.215	Υπόθεση	432
1.1.216	Υπόθεση	433
1.1.217	Υπόθεση	434
1.1.218	Υπόθεση	435
1.1.219	Υπόθεση	436
1.1.220	Υπόθεση	437
1.1.221	Υπόθεση	440
1.1.222	Υπόθεση	441
1.1.223	Υπόθεση	444
1.1.224	Υπόθεση	444
1.2	Αποφάσεις Επαρχιακών Δικαστηρίων	446
1.2.1	Υπόθεση	446
1.2.2	Υπόθεση	448
1.2.3	Υπόθεση	453
1.2.4	Υπόθεση	455
1.2.5	Υπόθεση	459
1.2.6	Υπόθεση	460
1.2.7	Υπόθεση	466
1.2.8	Υπόθεση	469
1.2.9	Υπόθεση	471
1.2.10	Υπόθεση	473
1.2.11	Υπόθεση	475
1.2.12	Υπόθεση	480
1.2.13	Υπόθεση	481
1.2.14	Υπόθεση	487
1.2.15	Υπόθεση	501
1.2.16	Υπόθεση	503
1.2.17	Υπόθεση	504
1.2.18	Υπόθεση	505
1.2.19	Υπόθεση	512
1.2.20	Υπόθεση	513
1.2.21	Υπόθεση	514
1.2.22	Υπόθεση	518
1.2.23	Υπόθεση	521
1.2.24	Υπόθεση	527
1.2.25	Υπόθεση	528
1.2.26	Υπόθεση	529
1.2.27	Υπόθεση	530
1.2.28	Υπόθεση	543
1.2.29	Υπόθεση	545
1.2.30	Υπόθεση	546
1.2.31	Υπόθεση	548
1.2.32	Υπόθεση	554
1.2.33	Υπόθεση	555
1.2.34	Υπόθεση	555

1.2.35	Υπόθεση	557
1.2.36	Υπόθεση	558
1.2.37	Υπόθεση	560
1.2.38	Υπόθεση	562
1.2.39	Υπόθεση	563
1.2.40	Υπόθεση	565
1.2.41	Υπόθεση	569
1.2.42	Υπόθεση	571
1.2.43	Υπόθεση	572
1.2.44	Υπόθεση	583
1.2.45	Υπόθεση	584
1.2.46	Υπόθεση	589
1.2.47	Υπόθεση	592
1.2.48	Υπόθεση	593
1.2.49	Υπόθεση	597
1.2.50	Υπόθεση	599
1.2.51	Υπόθεση	600
1.2.52	Υπόθεση	601
1.2.53	Υπόθεση	603
1.2.54	Υπόθεση	606
1.2.55	Υπόθεση	606
1.2.56	Υπόθεση	608
1.2.57	Υπόθεση	614
1.2.58	Υπόθεση	615
1.2.59	Υπόθεση	616
1.2.60	Υπόθεση	617
1.2.61	Υπόθεση	617
1.2.62	Υπόθεση	620
1.2.63	Υπόθεση	620
1.2.64	Υπόθεση	622
1.2.65	Υπόθεση	623
1.2.66	Υπόθεση	623
1.2.67	Υπόθεση	625
1.2.68	Υπόθεση	626
1.2.69	Υπόθεση	627
1.2.70	Υπόθεση	628
1.2.71	Υπόθεση	631
1.2.72	Υπόθεση	633
1.2.73	Υπόθεση	634
1.2.74	Υπόθεση	634
1.2.75	Υπόθεση	635
1.2.76	Υπόθεση	636
1.2.77	Υπόθεση	637
1.2.78	Υπόθεση	641
1.2.79	Υπόθεση	642
1.2.80	Υπόθεση	642
1.2.81	Υπόθεση	644
1.2.82	Υπόθεση	645
1.2.83	Υπόθεση	645
1.2.84	Υπόθεση	647
1.2.85	Υπόθεση	648
1.2.86	Υπόθεση	649
1.2.87	Υπόθεση	650
1.2.88	Υπόθεση	652
1.2.89	Υπόθεση	658

1.2.90	Υπόθεση	660
1.2.91	Υπόθεση	661
1.2.92	Υπόθεση	662
1.2.93	Υπόθεση	663
1.2.94	Υπόθεση	665
1.2.95	Υπόθεση	667
1.2.96	Υπόθεση	669
1.2.97	Υπόθεση	671
1.2.98	Υπόθεση	673
1.2.99	Υπόθεση	674
1.2.100	Υπόθεση	679
1.2.101	Υπόθεση	683
1.2.102	Υπόθεση	683
1.2.103	Υπόθεση	685
1.2.104	Υπόθεση	686
1.2.105	Υπόθεση	687
1.2.106	Υπόθεση	688
1.2.107	Υπόθεση	689
1.2.108	Υπόθεση	689
1.2.109	Υπόθεση	691
1.2.110	Υπόθεση	692
1.2.111	Υπόθεση	694
1.2.112	Υπόθεση	695
1.2.113	Υπόθεση	698
1.2.114	Υπόθεση	698
1.2.115	Υπόθεση	699
1.2.116	Υπόθεση	701
1.2.117	Υπόθεση	704
1.2.118	Υπόθεση	705
1.2.119	Υπόθεση	708
1.2.120	Υπόθεση	709
1.2.121	Υπόθεση	710
1.2.122	Υπόθεση	712
1.2.123	Υπόθεση	715
1.2.124	Υπόθεση	716
1.2.125	Υπόθεση	717
1.2.126	Υπόθεση	718
1.2.127	Υπόθεση	721
1.2.128	Υπόθεση	722
1.2.129	Υπόθεση	722
1.2.130	Υπόθεση	727
1.2.131	Υπόθεση	729
1.2.132	Υπόθεση	729
1.2.133	Υπόθεση	733
1.2.134	Υπόθεση	733
1.2.135	Υπόθεση	735
1.2.136	Υπόθεση	736
1.2.137	Υπόθεση	736
1.2.138	Υπόθεση	737
1.2.139	Υπόθεση	738
1.2.140	Υπόθεση	740
1.2.141	Υπόθεση	742
1.2.142	Υπόθεση	744
1.2.143	Υπόθεση	745
1.2.144	Υπόθεση	745

1.2.145	Υπόθεση	747
1.2.146	Υπόθεση	749
1.2.147	Υπόθεση	750
1.2.148	Υπόθεση	751
1.2.149	Υπόθεση	756
1.2.150	Υπόθεση	759
1.2.151	Υπόθεση	759
1.2.152	Υπόθεση	764
1.2.153	Υπόθεση	767
1.2.154	Υπόθεση	768
1.2.155	Υπόθεση	773
1.2.156	Υπόθεση	774
1.2.157	Υπόθεση	774
1.2.158	Υπόθεση	775
1.2.159	Υπόθεση	777
1.2.160	Υπόθεση	778
1.2.161	Υπόθεση	778
1.2.162	Υπόθεση	778
1.2.163	Υπόθεση	784
1.2.164	Υπόθεση	787
1.2.165	Υπόθεση	790
1.2.166	Υπόθεση	792
1.2.167	Υπόθεση	793
1.2.168	Υπόθεση	794
1.2.169	Υπόθεση	795
1.2.170	Υπόθεση	797
1.2.171	Υπόθεση	798
1.2.172	Υπόθεση	799
1.2.173	Υπόθεση	801
1.2.174	Υπόθεση	803
1.2.175	Υπόθεση	803
1.2.176	Υπόθεση	804
1.2.177	Υπόθεση	805
1.2.178	Υπόθεση	805
1.2.179	Υπόθεση	808
1.2.180	Υπόθεση	808
1.2.181	Υπόθεση	809
1.2.182	Υπόθεση	812
1.2.183	Υπόθεση	814
1.2.184	Υπόθεση	815
1.2.185	Υπόθεση	816
1.2.186	Υπόθεση	817
1.2.187	Υπόθεση	817
1.2.188	Υπόθεση	817
1.2.189	Υπόθεση	823
1.2.190	Υπόθεση	827
1.2.191	Υπόθεση	829
1.2.192	Υπόθεση	830
1.2.193	Υπόθεση	832
1.2.194	Υπόθεση	833
1.2.195	Υπόθεση	834
1.2.196	Υπόθεση	834
1.2.197	Υπόθεση	835
1.2.198	Υπόθεση	836
1.2.199	Υπόθεση	837

1.2.200	Υπόθεση	838
1.2.201	Υπόθεση	839
1.2.202	Υπόθεση	846
1.2.203	Υπόθεση	849
1.2.204	Υπόθεση	849
1.2.205	Υπόθεση	850
1.2.206	Υπόθεση	853
1.2.207	Υπόθεση	853
1.2.208	Υπόθεση	854
1.2.209	Υπόθεση	855
1.2.210	Υπόθεση	855
1.2.211	Υπόθεση	857
1.2.212	Υπόθεση	858
1.2.213	Υπόθεση	859
1.2.214	Υπόθεση	861
1.2.215	Υπόθεση	862
1.2.216	Υπόθεση	863
1.2.217	Υπόθεση	863
1.2.218	Υπόθεση	865
1.2.219	Υπόθεση	866
1.2.220	Υπόθεση	867
1.2.221	Υπόθεση	867
1.2.222	Υπόθεση	868
1.2.223	Υπόθεση	868
1.2.224	Υπόθεση	869
1.2.225	Υπόθεση	871
1.2.226	Υπόθεση	873
1.2.227	Υπόθεση	875
1.2.228	Υπόθεση	876
1.2.229	Υπόθεση	877
1.2.230	Υπόθεση	878
1.2.231	Υπόθεση	878
1.2.232	Υπόθεση	879
1.2.233	Υπόθεση	884
1.2.234	Υπόθεση	885
1.2.235	Υπόθεση	885
1.2.236	Υπόθεση	886
1.2.237	Υπόθεση	886
1.2.238	Υπόθεση	887
1.2.239	Υπόθεση	887
1.2.240	Υπόθεση	888
1.2.241	Υπόθεση	888
1.2.242	Υπόθεση	890
1.2.243	Υπόθεση	891
1.2.244	Υπόθεση	891
1.2.245	Υπόθεση	894
1.2.246	Υπόθεση	898
1.2.247	Υπόθεση	900
1.2.248	Υπόθεση	901
1.2.249	Υπόθεση	901
1.2.250	Υπόθεση	902
1.2.251	Υπόθεση	903
1.2.252	Υπόθεση	904
1.2.253	Υπόθεση	905
1.2.254	Υπόθεση	906

1.2.255	Υπόθεση	907
1.2.256	Υπόθεση	908
1.2.257	Υπόθεση	909
1.2.258	Υπόθεση	909
1.2.259	Υπόθεση	910
1.2.260	Υπόθεση	911
1.2.261	Υπόθεση	912
1.2.262	Υπόθεση	912
1.2.263	Υπόθεση	913
1.2.264	Υπόθεση	913
1.2.265	Υπόθεση	914
1.2.266	Υπόθεση	915
1.2.267	Υπόθεση	915
1.2.268	Υπόθεση	916
1.2.269	Υπόθεση	918
1.2.270	Υπόθεση	918
1.2.271	Υπόθεση	919
1.2.272	Υπόθεση	919
1.2.273	Υπόθεση	920
1.2.274	Υπόθεση	921
1.2.275	Υπόθεση	921
1.2.276	Υπόθεση	923
1.2.277	Υπόθεση	924
1.2.278	Υπόθεση	924
1.2.279	Υπόθεση	925
1.2.280	Υπόθεση	925
1.2.281	Υπόθεση	926
1.2.282	Υπόθεση	926
1.2.283	Υπόθεση	927
1.2.284	Υπόθεση	927
1.2.285	Υπόθεση	928
1.2.286	Υπόθεση	928
1.2.287	Υπόθεση	930
1.2.288	Υπόθεση	931
1.2.289	Υπόθεση	933
1.2.290	Υπόθεση	934
1.2.291	Υπόθεση	936
1.2.292	Υπόθεση	937
1.2.293	Υπόθεση	937
1.2.294	Υπόθεση	938
1.2.295	Υπόθεση	943
1.2.296	Υπόθεση	944
1.2.297	Υπόθεση	944
1.2.298	Υπόθεση	944
1.2.299	Υπόθεση	945
1.2.300	Υπόθεση	946
1.2.301	Υπόθεση	948
1.2.302	Υπόθεση	950
1.2.303	Υπόθεση	950
1.2.304	Υπόθεση	951
1.2.305	Υπόθεση	952
1.2.306	Υπόθεση	952
1.2.307	Υπόθεση	954
1.2.308	Υπόθεση	954
1.2.309	Υπόθεση	955

1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΦ. 113

1.1 Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου

1.1.1 Υπόθεση

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.: Οι Αιτήτριες, καταλογίζουν στον Έφορο Εταιρειών (στο εξής ο Έφορος), άρνηση να εγγράψει τις αλλαγές αξιωματούχων που του γνωστοποιήθηκαν από την Αιτήτρια 1, μέσω του ειδικού έντυπου HE4 ημερ. 1.9.2022.

Συγκεκριμένα, του γνωστοποιήθηκαν οι παραιτήσεις των Μιχάλη Μιχαήλ και Συμεών Πογκοσιάν από τις αντίστοιχες θέσεις διευθυντή και γραμματέα της Αιτήτριας 1 και ο διορισμός του Yevgeniy Muzychuk ως διευθυντή και του Maksym Nelin ως διευθυντή και γραμματέα της Αιτήτριας 1. Παρόλο που, στις 2.9.2022 (Τεκμήριο 11), η Αιτήτρια 1 κάλεσε εκ νέου τον Έφορο να προβεί στην εγγραφή των εν λόγω αλλαγών, εν τούτοις αυτός αρνήθηκε να το πράξει και με απόφαση του ημερ. 26.9.2022 (Τεκμήριο 12) απέρριψε το αίτημα της, ενημερώνοντας την ότι το έντυπο HE4, δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό διότι «τα έγγραφα δεν μπορούν να καταχωρηθούν καθότι εκκρεμούν δικαστικές διαδικασίες (Διατ. Δικ. 797/21), οι οποίες δεν επιτρέπουν την υπογραφή της βεβαίωσης από τον υφιστάμενο γραμματέα της εταιρείας».

Συνακόλουθα, η Αιτήτρια 1 και η Αιτήτρια 2 - ως η μοναδική μέτοχος της Αιτήτριας 1 -, αιτούνται με την παρούσα, άδεια για καταχώριση Αίτησης προς Έκδοση Προνομιακού Εντάλματος Mandamus, με το οποίο ο Έφορος να διατάσσεται όπως προβεί στην υπό αναφορά εγγραφή των αλλαγών των αξιωματούχων της Αιτήτριας 1, όπως αυτές του κοινοποιήθηκαν μέσω του εντύπου HE4 ημερ. 1.9.2022.

Η Αίτηση βασίζεται στο **Άρθρο 155.4 του Συντάγματος στα άρθρα 3 και 9 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, στον Κανονισμό 3 του περί Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Έκδοσης Ενταλμάτων Προνομιακής Φύσεως) Διαδικαστικό Κανονισμό του 2018, στα άρθρα 127, 178 και 192 του περί Εταιρειών Νόμου (ΚΕΦ. 113)**, στην επί του θέματος νομολογία (και ειδικά στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση της TMC Trade Mark AG εκ Λιχτενστάιν για άδεια για την καταχώριση Αίτησης για έκδοση Προνομιακού Εντάλματος Mandamus, Πολιτική Αίτηση αρ. 110/2020, ημερ. 14.4.2021**), **ECLI:CY:AD:2021:D153** και στη σύμφυτη εξουσία και διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου.

Σύμφωνα με το **άρθρο 192(4) του περί Εταιρειών Νόμου ΚΕΦ. 113**, οι εν λόγω αλλαγές στο μητρώο διευθυντών και γραμματέων της Αιτήτριας 1, θα έπρεπε να γνωστοποιηθούν στον Έφορο, ο οποίος έχει καθήκον να προβεί στην

εγγραφή τους και σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 346/2000, οι γνωστοποιήσεις αυτές, γίνονται με την υποβολή του ειδικού εντύπου ΗΕ4. Παράλληλα, ο Έφορος, απαιτεί, ως θέμα πρακτικής, όπως το εν λόγω έντυπο συνοδεύεται από υπογεγραμμένη βεβαίωση του γραμματέα της Εταιρείας. Όταν όμως οι αλλαγές αφορούν σε αντικατάσταση και του γραμματέα, ο Έφορος απαιτεί, όπως η εν λόγω βεβαίωση υπογράφεται, τόσο από τον προηγούμενο, όσο και από το νέο γραμματέα.

Τα πιο πάνω, διατείνεται ο δικηγόρος των Αιτητριών, ικανοποιούν τις προϋποθέσεις για χορήγηση της αιτούμενης θεραπείας, καθ' ότι ο Έφορος με την άρνηση του (ως ανωτέρω), έχει παραγνώρισει αφενός, την επιτακτική υποχρέωση που του εναποθέτει το **άρθρο 192(4) του ΚΕΦ. 113** «να προβαίνει στην εγγραφή της γνωστοποίησης» και το δικαίωμα της Αιτήτριας 2 - με βάση το **άρθρο 178 του ΚΕΦ. 113** και τα **άρθρα 97-98** του καταστατικού της Αιτήτριας 1 - να παύει και να διορίζει τους συμβούλους της Αιτήτριας 1, ως και το δικαίωμα της Αιτήτριας 1 να διορίζει γραμματέα, με βάση το **άρθρο 112** του καταστατικού της. Η εν λόγω υποχρέωση του Εφόρου, δεν αναιρείται από οποιαδήποτε πρακτική και ο Έφορος δεν νομιμοποιείται να θέτει όρο που δεν περιέχεται στο Νόμο, για την εκτέλεση του καθήκοντος του.

Έχοντας υπόψη τις πρόνοιες του **άρθρου 192(4) του ΚΕΦ. 113**, τη σχετική νομολογία και τις εισηγήσεις του ευπαίδευτου συνήγορου των Αιτητριών, θεωρώ ότι στοιχειοθετείται εκ πρώτης όψεως υπόθεση, ώστε να πρέπει να δοθεί απάντηση εκ μέρους του Εφόρου, για την κατ' ισχυρισμό παράλειψη και την ρητή, όπως παρουσιάζεται, άρνηση του, να προβεί στην υπό κρίση εγγραφή. Σημειώνω ότι παρόμοια ήταν και η προσέγγιση άλλου αδελφού Δικαστή στην **Αίτηση της TMC TRADE MARK AG εκ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ, Πολιτική Αίτηση αρ. 97/2020, ημερ. 7. 9. 2020**, με την οποία δόθηκε άδεια για καταχώριση αίτησης mandamus, μετά από άρνηση του Εφόρου για εγγραφή διευθυντών, γραμματέα και εγγεγραμμένου γραφείου, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **άρθρου 192(4) του ΚΕΦ. 113**. Σημειώνω περαιτέρω και την απόφαση του ίδιου αδελφού Δικαστή, στην αίτηση διά κλήσεως, **Πολιτική Αίτηση αρ. 110/2020 ημερ. 14.4.2021, ECLI:CY:AD:2021:D153**, με την οποία εκδόθηκε διάταγμα της φύσεως mandamus και διατάχθηκε ο Έφορος όπως εντός ρητής προθεσμίας προβεί, σύμφωνα με το **άρθρο 192(4) του ΚΕΦ. 114**, σε εγγραφή των γνωστοποιήσεων που εμφανίζοντο στα ειδικά έντυπα ΗΕ2 και ΗΕ4 που του είχαν παραδοθεί.

Δίδεται άδεια για καταχώριση Αίτησης για έκδοση Εντάλματος mandamus, εντός 10 ημερών από σήμερα.

Η Αίτηση να οριστεί από τον Πρωτοκολλητή το ταχύτερο δυνατό, αφού συνεννοηθεί με το Δικαστήριο και να επιδοθεί στον Έφορο Εταιρειών.

Αντίγραφο της Αίτησης να επιδοθεί και στο πρόσωπο που φέρεται ως ο προηγούμενος γραμματέας της Αιτήτριας 1, Συμεών Πογκοσιάν.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Αίτηση Αρ. 183/2022](#)

[ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 26.9.2022 ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΥ \(ΚΕΦ. 113\) ΑΡΘΡΟ 192 , Πολιτική Αίτηση Αρ. 183/2022 , 1 Δεκεμβρίου 2022](#)

1.1.2 Υπόθεση

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Στις 22.11.2021, μετά την υποβολή αίτησης για εκκαθάριση της εταιρείας INTERCARBO TRADE LIMITED (εν τοις εφεξής η «Εταιρεία»), από την εταιρεία SIBANTHRACITE OVERSEAS AS PTE LTD, με τον ισχυρισμό ότι η Εταιρεία τελεί σε ανικανότητα πληρωμής χρεών, η SIBANTHRACITE εξασφάλισε με μονομερή αίτηση το διορισμό προσωρινού εκκαθαριστή της Εταιρείας, με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 227 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113. Το κατώτερο δικαστήριο έδωσε οδηγίες όπως δοθεί ειδοποίηση του διορισμού στην Εταιρεία, ορίζοντας την υπόθεση την 1.12.2021, ώστε οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο να μπορούσε να εμφανιστεί για να δείξει τυχόν λόγο για ακύρωση, τερματισμό ή περιορισμό του εν λόγω διορισμού.

Η διαδικασία δεν προχώρησε εφόσον η Εταιρεία καταχώρισε την παρούσα αίτηση για να λάβει άδεια ώστε να καταχωρίσει αίτηση για την έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari, το οποίο να ακυρώνει τον εν λόγω διορισμό.

Είναι η θέση της Εταιρείας ότι δεν ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία. Ειδικότερα, ότι το διάταγμα δεν ήταν ένα ενδιάμεσο διάταγμα στη συνήθη πορεία των πραγμάτων, αλλά ήταν ένα οριστικό διάταγμα και ως τέτοιο θα έπρεπε οριστικά να εκδοθεί και όχι να καταστεί επιστρεπτό. Τότε η Εταιρεία θα είχε το δικαίωμα να αποταθεί με αίτηση για ακύρωση του.

Η θέση της Εταιρείας ότι δεν θα μπορούσε το διάταγμα να καταστεί επιστρεπτό προκύπτει από μια αντίστοιχη αναφορά obiter dictum από την υπόθεση **Printek Dataforms Express Ltd (2003) 1 AAD 1193** (μονομελής σύνθεση), όπου γίνεται μνεία σε «αγγλική νομολογία», χωρίς όμως οποιαδήποτε σχετική παραπομπή.

Στην μεταγενέστερη υπόθεση **Azovmashinvest Holding Ltd, Πολ. Αιτ. Αρ. 64/2017, ημερ. 23.5.2017** (μονομελής σύνθεση), εξηγείται η διαδικασία που διέπει την εφαρμογή του άρθρου 227, ως ακολούθως:

«Στην προκειμένη περίπτωση, το εν λόγω διάταγμα εκδόθηκε δυνάμει του **άρθρου 227 του Κεφ. 113**. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, το δικαστήριο, στο πλαίσιο αίτησης (petition) για εκκαθάριση εταιρείας και πριν από την έκδοση της τελικής απόφασής του, δύναται να προβαίνει στο διορισμό εκκαθαριστή σε προσωρινή βάση. Σε ό,τι αφορά την υποβαλλόμενη αίτηση, σχετικοί, κατ' αρχάς, είναι οι **περί Εταιρειών Κανονισμοί**, στη σελίδα 279 του **Τόμου ΙΙ των Δικαστικών Κανονισμών**, (οι «Κανονισμοί»), οι οποίοι εφαρμόζονται και διέπουν, από δικονομικής άποψης, την επίκληση των εξουσιών που παρέχει το **Κεφ. 113** στο αρμόδιο δικαστήριο. Σημαντικός, εν προκειμένω, είναι ο **Κ. 3**, στον οποίο προβλέπονται τα εξής:-

"3. The Rules of Court for the time being in force relating to civil actions, and the general practice and procedure of the Courts in the Colony (or, in default of local provision, the practice and procedure observed by the Courts in England), shall apply as regards all proceedings in relation to applications to which these rules relate so far as may be practicable, except if and so far as the Law or these rules otherwise provide."

Η αίτηση για ενεργοποίηση της εξουσίας του Δικαστηρίου δυνάμει του **άρθρου 227 του Κεφ. 113** είναι ενδιάμεσης φύσεως, αφού αυτή υποβάλλεται στο πλαίσιο αίτησης (petition) για εκκαθάριση εταιρείας, η οποία είναι εναρκτήρια, ως προς τη φύση της, όπως και το κλητήριο ένταλμα το οποίο χρησιμοποιείται για την έναρξη αστικής αγωγής (civil action). Σε σχέση με την αίτηση του είδους petition, είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί πως δεν υπάρχει, στο **Κεφ. 113** ή στους **Κανονισμούς**, οποιαδήποτε πρόνοια ως προς τον τύπο της. Προβλέπεται μόνο, στον **Κ. 4(1) των Κανονισμών**, το περιεχόμενο του τίτλου της, καθώς, επίσης, το περιεχόμενο του τίτλου όλων των ενδιάμεσων αιτήσεων και διαδικασιών που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο αυτής, ο οποίος πρέπει να είναι ο ίδιος. Στη βάση, όμως, των προνοιών του **Κ. 3 των Κανονισμών**, υιοθετήθηκε και χρησιμοποιείται ο τύπος της αίτησης (petition) που προβλέπεται στο **R. 26 των Companies (Winding up) Rules, 1949 της Αγγλίας**. Στους **Κανονισμούς**, δεν προβλέπεται, επίσης, ο τύπος του σώματος της ενδιάμεσης αίτησης που έχει προαναφερθεί, οπότε, είναι αναγκαία η προσφυγή, και πάλι, στον **Κ. 3** αυτών. [.]

Επομένως, ως εκ της σχετικής πρόνοιας στον **Κ. 3 των Κανονισμών**, εφαρμόζονται οι αγγλικοί **The Companies (Winding up) Rules, 1949** και, δη, ο **R. 32**. Αυτός προβλέπει για την εφαρμογή του αντίστοιχου του **άρθρου 227 του Κεφ. 113** αγγλικού άρθρου, ενώ, ο **R. 8** προβλέπει πως κάθε αίτηση προς το δικαστήριο, προς ενεργοποίηση της σχετικής εξουσίας, πρέπει να γίνεται διά κλήσεως. Μάλιστα, σύμφωνα με την καθιερωμένη, από αυτούς, πρακτική, αίτηση για διορισμό προσωρινού εκκαθαριστή, όταν αυτή δε γίνεται με την έγκριση της υπό εκκαθάριση εταιρείας, κατά κανόνα, πρέπει να επιδίδεται σε αυτή. Περαιτέρω, αναγνωρίζεται, όμως, η δυνατότητα όπως τέτοιο διάταγμα εκδίδεται μονομερώς, εφόσον συντρέχει κατεπείγων λόγος. »

Καταλήγει το δικαστήριο στην **Azovmashinvest** ότι όταν εκδίδεται διάταγμα για διορισμό προσωρινού εκκαθαριστή, δυνάμει του άρθρου 227, η Εταιρεία πρέπει, είτε πριν είτε μετά την έκδοση του, να λαμβάνει γνώση, κατ' εφαρμογή της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης που επιβάλλει όπως δίδεται η ευκαιρία σε επηρεαζόμενο πρόσωπο να ακουστεί.

Το επιχείρημα ότι το δικαστήριο ήταν ολιγότερο προσεκτικό επειδή όρισε το διάταγμα επιστρεπτό, όχι μόνο δεν εντάσσεται στους λόγους για τους οποίους θα μπορούσε να καταχωριστεί αίτηση προς έκδοση προνομιακού εντάλματος, αλλά είναι, ούτως ή άλλως, αβάσιμο. Η άσκηση της δικαστικής κρίσης δεν διαφοροποιείται ανάλογα με το αν θα εκδοθεί το διάταγμα επιστρεπτό ή όχι. Δεν πρόκειται για περίπτωση που το δικαστήριο ενεργεί επί τη βάσει μιας εκ πρώτης

όψεως θεώρησης των πραγμάτων. Το δικαστήριο άσκησε τη δικαστική του κρίση με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 227. Η παροχή δυνατότητας στην άλλη πλευρά να ακουστεί, επειδή το διάταγμα δόθηκε μονομερώς, δεν έγινε για λόγους επισφάλειας της δικανικής κρίσης, αλλά για να δοθεί η ευκαιρία στην άλλη πλευρά να δώσει τη δική της εκδοχή και να προβάλει λόγους εναντίον του διατάγματος, χωρίς να απαιτείται άλλη αίτηση και άλλη διαδικασία.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Αίτηση Αρ. 235/2021](#)

[ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ INTERCARBO TRADE LIMITED \(Η.Ε. 384491\), ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΤΥΠΟΥ CERTIORARI , Πολιτική Αίτηση Αρ. 235/2021 , 11 Ιανουαρίου 2022](#)

1.1.3 Υπόθεση

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Σύμφωνα με την εκκαλούμενη απόφαση οι Εφεσίβλητοι-αιτητές είχαν αποδείξει την υπόθεση τους για εκκαθάριση της Εφεσείουσας/καθ' ης η αίτηση. Προκύπτει από τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι είχε αποδειχθεί η αδυναμία της Εφεσείουσας να πληρώσει τα χρέη της, «αφού δεν έχει καταβληθεί κανένα ποσό προς εξόφληση των επιδικασθέντων από το Δικαστήριο ποσών». Θεώρησε το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι υπήρχε ενώπιον του επαρκής και αξιόπιστη μαρτυρία για τα ακόλουθα:

«Πρώτον, για το ποσό που οφείλεται σήμερα από την Καθ' ης η αίτηση στους Αιτητές. Δεύτερον, ότι οι Αιτητές είχαν επιδώσει στην Καθ' ης η Αίτηση Εταιρεία, παραδίδοντας στον Διευθυντή της απαίτηση πληρωμής, υπογραμμένη, η οποία απαιτούσε από την Καθ' ης η αίτηση να καταβάλει το ποσό που οφείλεται με τον τρόπο αυτό, οπότεν έλαβε γνώση της οφειλής αυτής και της απαίτησης των Αιτητών. Τρίτον, ότι η Καθ' ης η Αίτηση Εταιρεία αμέλησε να καταβάλει το ποσό ή να το εξασφαλίσει ή να το διευθετήσει προς εύλογη ικανοποίηση των Αιτητών παρόλο που ο διευθυντής κατέβαλλε ποσά προς εξόφληση των δικών του προσωπικών υποχρεώσεων προς τους Αιτητές. Και τέταρτον, ότι η εκτέλεση των αποφάσεων του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας Υπ. Αρ. 19782/09, Υπ. Αρ. 19862/09, Υπ. Αρ. 4602/10, Υπ. Αρ. 4603/10 και Υπ. Αρ. 3268/11 μέσω των ενταλμάτων εκποίησης κινητής περιουσίας δεν θα βοηθήσει αλλά αντίθετα θα μείνει ανικανοποίητη αφού ο Διευθυντής της Καθ' ης η Αίτηση Εταιρείας πληρώνει μόνο τα εντάλματα που αφορούν τον ίδιο προσωπικά για να μπορεί να ταξιδεύει και κανένα ποσό για την Καθ' ης η αίτηση Εταιρεία.

Το Δικαστήριο έχοντας ενώπιόν του τα γεγονότα που τέθηκαν στην Αίτηση, μπορεί να προβεί σε εύρημα αφερεγγυότητας της Εταιρείας, στα πλαίσια της γενικότερης εξέτασης του κατά πόσο η Εταιρεία μπορεί να εξοφλήσει τα χρέη της, αφού συντρέχουν τα ειδικά τεκμήρια του άρθρου 212.

Καταλήγω λοιπόν, ότι έχει καταδειχθεί η αφερεγγυότητα της Εταιρείας, αφού δεν προσκομίστηκε μαρτυρία αντίθετη και έγινε αναφορά στο συγκεκριμένο θέμα, στη μαρτυρία τόσο της Ε/Αστ. 7ΧΧ8 κ. Ζορπά, (Μ.Α.1)[\[1\]](#), καθώς και της κας Καϊλή (Μ.Α.3), η οποία σημειωτέον έμεινε αναντίλεκτη».

Το κυριότερο σημείο που απασχόλησε - πρωτοδίκως - αλλά και εφετειακά ήταν το κατά πόσον η διενεργηθείσα επίδοση της απαίτησης πληρωμής στο Διευθυντή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε διεύθυνση που δεν αποτελούσε το εγγεγραμμένο γραφείο ήταν σύννομη επίδοση, βάση των **άρθρων 211(ε)[\[2\]](#) και 212 (α, β και γ)[\[3\]](#) του [περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113](#).**

Πρέπει να λεχθεί ότι στην αίτηση τους οι Εφεσίβλητοι παρουσίαζαν διαφορετικά τα πράγματα ως προς αυτό το σημείο, ως εξής:

«7. Οι Αιτητές με ενυπόγραφη επιστολή του ημερ. 17.7.2012, η οποία επεδόθη στις 4.9.2012 στο εγγεγραμμένο στο Αρχείο του Εφόρου Εταιρειών γραφείο της Εταιρείας, κάλεσαν την Εταιρεία να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό, αλλά η Εταιρεία δεν ανταποκρίθηκε.»

Σαφώς και η παράγραφος αυτή δεν ανταποκρινόταν πλήρως στην πραγματικότητα, αφού με βάση τη μαρτυρία του ιδιώτη επιδότη κ. Πάπουτσου (Μ.Α.1) η επίδοση της απαίτησης έγινε όντως στις 4.9.2012 έναντι της υπογραφής του κ.Θεοδώρου (Διευθυντή της Εταιρείας), πλην όμως αυτό έγινε - όχι στο εγγεγραμμένο γραφείο της Εταιρείας - αλλά σε διεύθυνση στην οποία - ως είχε πληροφορηθεί ο επιδότης - μεταφέρθησαν οι υπάλληλοι της εταιρείας.

Επ' αυτού, χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στη **Phasarias (Automotive Centre) Ltd v. Εταιρεία Σκυροποιίας «ΛΕΩΝΙΚ» Λτδ, (2009)1B A.A.Δ. 1457**, στην οποία λέχθηκε ότι εφόσον υπάρχει η σαφής νομοθετική πρόνοια του άρθρου 212(α) ότι η απαίτηση θα πρέπει να επιδοθεί στην εταιρεία με παράδοση στο εγγεγραμμένο γραφείο της εταιρείας, η επίδοση στο Διευθυντή ορθά εκρίθη άκυρη.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο διαφοροποίησε την κρινόμενη περίπτωση από τη **Phasarias** ως εξής:

«Στην παρούσα περίπτωση στην ένορκη δήλωση επίδοσης καταγράφονται δυο διευθύνσεις και έχει διευκρινιστεί σε ποια από τις δυο έχει επιδοθεί η απαίτηση πληρωμής και το λόγο που είχε γίνει εκεί η επίδοση. Δεν παραγνωρίζω τον λόγο της C.PHASARIAS όμως η παρούσα περίπτωση διαφοροποιείται.

Έχει προσκομιστεί, εκ μέρους της Αιτήτριας, μαρτυρία ότι το εγγεγραμμένο γραφείο της εταιρείας δεν λειτουργούσε, γι' αυτό και η απαίτηση πληρωμής επιδόθηκε απευθείας στον Διευθυντή της Καθ' ης η Αίτηση Εταιρείας σε άλλα γραφεία από τα οποία λειτουργούσε η Καθ' ης η αίτηση Εταιρεία. Η [Δ.7](#) θ.5 των **Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμών**, προβλέπει:

«In the absence of any statutory provision regulating service of process upon a corporate body, service of an office copy of a writ of summons or other process on the president or other head officer or treasurer or secretary of such

body, or delivery of such copy at the office of such body shall be deemed good service.....»

Οπόταν, η επίδοση στον Διευθυντή της Εταιρείας, ο οποίος είναι αξιωματούχος της Εταιρείας, με την επεξήγηση που δόθηκε καλύπτει τα εχέγγυα ορθής και έγκυρης επίδοσης (βλ. επίσης Halsbury's Laws of England, 4η έκδ., παρ.492, σελ.305). Στο σύγγραμμα Palmer's Company Law, 20η έκδ., σελ. 704, σε σχέση με την επίδοση αυτής τούτης της αίτησης για διάλυση καταγράφονται τα ακόλουθα:

«Where it is impracticable to serve the petition in the manner therein mentioned, e.g., when the company's registered office is closed or pulled down, the court will make a special order, e.g., to serve upon one or two officials connected with the company, and direct that such service should be deemed to be service on the company.»

Προς υποβοήθηση να θυμίσουμε ότι τα άρθρα 211 και 212 είναι παρόμοια (σχεδόν ταυτόσημα,) των παλαιών αγγλικών άρθρων 222 και 223 του Companies Act 1948. Ενδιαφέρει βεβαίως κυρίως το άρθρ.223(d)[\[4\]](#) (βλ. και επόμενες παρόμοιες νομοθετικές πρόνοιες, στο Palmer's Company Law, 15.210-15.212 ειδικά το Insolvency Act 1986).

Σημασία έχει πως και στην αγγλική νομολογία έχει σημειωθεί η έλλειψη πρόνοιας για το τι δέον γενέσθαι στην περίπτωση μη ύπαρξης πλέον εγγεγραμμένου γραφείου. (Βλ. ηλεκτρονική πλατφόρμα Lexis Nexis υπό τον τίτλο "If a company is no longer at its registered office, how do you serve a statutory demand on it?").[\[5\]](#)

Στο Σύγγραμμα Halsbury's Laws of England vol.16 (2017), παρ.356, στη σημείωση 6, καταγράφονται τα εξής:

«If there is no registered office, the demand may be made at the unregistered office: Re British and Foreign Generating Apparatus Co Ltd (1865) 13 WR 649. A statutory demand is validly served if it is sent by registered post and actually delivered to the registered office of the company: Re a Company (No 008790 of 1990) [1991] BCLC 561, [1992] BCC 11, doubting the decision in Re a Company [1985] BCLC 37 (where it was decided that service by telex was not valid service of a statutory demand).»

(πρόκειται για demand ως του 'Αρθ.212(α))

Στο ίδιο Σύγγραμμα, στην 4^η έκδοση, Vol.7, παρ.999 καταγράφεται επίσης στη σημ.4: "if there is no registered office the demand may be made at the unregistered office: Re British and Foreign Generating Apparatus Co Ltd (1865) 13 WR 649."

(Βλ. επίσης Re Rapid City Farmers' Elevator Co (1894) 9 Man. L.R. 574, Re Regent United Service Stores (1878) 8 Ch D 75, Re Bezier Acquisitions Ltd [2011] EWHC 3299, οι οποίες παραπομπές οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα).

Για το κατά πόσο έπρεπε να προηγηθεί δικαστικό διάταγμα για τον τρόπο επίδοσης, σημειώνεται ότι η έγγραφη απαίτηση πληρωμής δεν είναι δικόγραφο. Συνεπώς, δεν μπορούμε, εν αυστηρή εννοία, να ομιλούμε για λήψη διατάγματος επίδοσης. (Βλ. το πιο πάνω απόσπασμα από τη νομική πλατφόρμα Lexis Nexis).

Εφόσον διαπιστώνεται το κενό αυτό, ορθώς εκρίθη ότι εν προκειμένω με βάση τη μαρτυρία πως οι εργασίες διεξάγονταν στη διεύθυνση όπου τω όντι έλαβε χώρα, η επίδοση σε Διευθυντή της Εταιρείας ήταν ορθή με δεδομένο βεβαίως τη σημαντική παράμετρο ότι η Εταιρεία έλαβε γνώση της Απαίτησης. Θυμίζουμε ότι η μαρτυρία για την εγκατάλειψη του εγγεγραμμένου γραφείου καθώς και η γνώση της Εταιρείας για την απαίτηση, μέσω της πιο πάνω επίδοσης, έγινε πλήρως αποδεκτή και στην ουσία η μαρτυρία αυτή δεν προσβάλλεται. Δεν έχει σημασία ότι σε μεταγενέστερο χρόνο κατέστη δυνατή η επίδοση στο εγγεγραμμένο γραφείο.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι ακριβώς η πραγματική γνώση της Εταιρείας για τις συνέπειες της απαίτησης είναι η σημαντικότερη παράμετρος της επικύρωσης της κρίσης για το ορθό της επίδοσης.

Όπως ελέγχθη στη R v. Soneji (UKHL 49, [2006]1 A C 340, [2005] 4 All E. R. 321:

"When Parliament lays down a statutory requirement for the exercise of legal authority it expects its authority to be obeyed down to the minutest detail. But what the courts have to decide in a particular case is the legal consequence of non-compliance on the rights of the subject viewed in the light of a concrete state of facts and a continuing chain of events. It may be that what the courts are faced with is not so much a stark choice of alternatives but a spectrum of possibilities in which one compartment or description fades gradually into another. At one end of this spectrum there may be cases in which a fundamental obligation may have been so outrageously and flagrantly ignored or defied that the subject may safely ignore what has been done and treat it as having no legal consequences upon himself. In such a case if the defaulting authority seeks to rely on its action it may be that the subject is entitled to use the defect in procedure simply as a shield or defence without having taken any positive action of his own. At the other end of the spectrum the defect in procedure may be so nugatory or trivial that the authority can safely proceed without remedial action, confident that, if the subject is so misguided as to rely on the fault, the courts will decline to listen to his complaint. But in a very great number of cases, it may be in a majority of them, it may be necessary for a subject, in order to safeguard himself, to go to the court for declaration of his rights, the grant of which may well be discretionary, and by the like token it may be wise for an authority (as it certainly would have been here) to do everything in its power to remedy the fault in its procedure so as not to deprive the subject of his due or themselves of their power to act. In such cases, though language like "mandatory", "directory", "void", "voidable", "nullity" and so forth may be helpful in argument, it may be misleading in effect if relied on to show that the courts,

in deciding the consequences of a defect in the exercise of power, are necessarily bound to fit the facts of a particular case and a developing chain of events into rigid legal categories or to stretch or cramp them on a bed of Procrustes invented by lawyers for the purposes of convenient exposition.»

Συνεπακόλουθα των πιο πάνω, η έφεση απορρίπτεται συλλήβδην με έξοδα €2,000 υπέρ των Εφεσιβλήτων.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Έφεση Αρ. 349/2014](#)

[Επί τοις αφορώσι την Εταιρεία T.I.G. LIFESTYLE HOTELS LTD , Πολιτική Έφεση Αρ. 349/2014 , 15 Απριλίου 2022](#)

1.1.4 Υπόθεση

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Ο Αιτητής ζητά άδεια για την καταχώριση αίτησης με κλήση για την έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari για ακύρωση του διατάγματος ημερ.24.9.2019 που εκδόθηκε από Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στα πλαίσια της Αίτησης Εκκαθάρισης Αρ.310/2013 και της μεταγενέστερης Ενδιάμεσης Απόφασης ημερ.10.5.2022 στην ίδια διαδικασία.

Το διάταγμα είχε εκδοθεί στη βάση αίτησης του Εφόρου Φορολογίας ημερ.13.8.2019, κατ'επίκληση του **Άρθρου 220** του **περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113**. Με αυτό επιτράπηκε στον Έφορο να καταχωρήσει ποινική υπόθεση εναντίον της υπό εκκαθάριση εταιρείας Tricor Ltd. Η αίτηση του Εφόρου ήταν μονομερής, δεν επιδόθηκε στον Αιτητή, εκκαθαριστή της εταιρείας, και αφότου εκδόθηκε το διάταγμα, δεν ορίστηκε επιστρεπτό.

Είναι η θέση του Αιτητή ότι η μη επίδοση της αίτησης του Εφόρου σε αυτόν και ότι το εκδοθέν διάταγμα δεν ορίστηκε επιστρεπτό, είχε ως αποτέλεσμα να μην του δοθεί η ευκαιρία να ακουστεί και έτσι παραβιάστηκαν οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης.

Στη συνέχεια και αφού ο Αιτητής ενημερώθηκε για το εκδοθέν διάταγμα, καταχώρισε αίτηση ημερ.30.9.2020 για τον παραμερισμό του, δυνάμει της **Α.48, θ.8(4)** των **Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας**, που εκδικάστηκε και εκδόθηκε η πιο πάνω Ενδιάμεση Απόφαση με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε.

Στην **Unibrand Secretarial Services Limited, Πολ. Έφ Αρ.214/2016, ημερ.2.10.2017**, που επικαλείται ο Αιτητής εξετάστηκε η απόρριψη από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου αίτησης για άδεια για καταχώριση αίτησης certiorari για την ακύρωση διατάγματος δυνάμει του **Άρθρου 220** του **Κεφ.113** για συνέχιση αγωγής, που είχε εκδοθεί χωρίς να ακουστεί η πιστώτρια της εταιρείας, που ήταν και η αιτήτρια στη διαδικασία που οδήγησε στο διάταγμα εκκαθάρισης.[\[1\]](#) Η πιστωτής ήταν ενώπιον του Δικαστηρίου που εξέταζε διάφορες αιτήσεις που είχαν καταχωριστεί. Δεν απαιτείται για σκοπούς της παρούσας να περιγραφεί η διαδικασία όπως είχε εξελιχτεί ενώπιον του κατώτερου Δικαστηρίου. Η πλειοψηφία αποφάνθηκε ότι: «αναδεικνυόταν «εκ πρώτης όψεως», «συζητήσιμο θέμα» παραβίασης του δικαιώματος της εφεσείουσας να

ακουστεί, όπως προσδιορίζεται στη νομολογία».[2] Για την περίπτωση του Αιτητή, πιο σχετική θα ήταν η αναφορά στην απόφαση της πλειοψηφίας ότι: «Τέτοια άδεια μπορεί να δοθεί κατόπιν αίτησης δια κλήσεως μεταξύ του πιστωτή της εταιρείας που επιδιώκει την έναρξη ή τη συνέχιση αγωγής εναντίον της και του εκκαθαριστή της εταιρείας (βλ. **Hagell v. Currie, Re Breech-Loading Armoury [1867] W.N. 75, Western and Brazilian Telegraph Company v. Bibby [1880] W.N. 145, [1880] L.T. 821**).».

Στη διαδικασία της εκδίκασης της αίτησης του για τον παραμερισμό του διατάγματος, ο Αιτητής συμμετείχε. Τα όσα επικαλείται στην Αίτηση του αναφορικά με την παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης, δεν αφορούν στη διαδικασία αυτή και δεν υπάρχει υπόβαθρο για την ακύρωση με προνομιακό ένταλμα της Ενδιάμεσης Απόφασης της 10.5.2022. Εφόσον ο Αιτητής θεωρεί την απόφαση αυτή εσφαλμένη, μπορεί να την προσβάλει με έφεση. Άλλωστε η ακύρωση μιας απορριπτικής απόφασης όπως ήταν η Ενδιάμεση Απόφαση της 10.5.2022 δεν θα επέφερε το αποτέλεσμα που επιδιώκει ο Αιτητής.

Η Αίτηση απορρίπτεται.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Αίτηση Αρ. 72/2022](#)

[ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ TRICOR LIMITED, ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ \(ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΗ ΤΗΣ \[\] ΝΕΟΦΥΤΟΥ\) , Αίτηση Αρ. 72/2022 , 24 Μαΐου 2022](#)

1.1.5 Υπόθεση

ΠΑΝΑΓΗ, Π.:- Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας, στις 27.11.2015, εξέδωσε απόφαση στην υπ' αρ. 1352/2015 αγωγή, εναντίον της εφεσείουσας και τριών άλλων προσώπων, λόγω παράλειψης τους να καταχωρίσουν εμφάνιση στην αγωγή. Ακολούθως, οι εναγόμενοι καταχώρισαν αιτήσεις για παραμερισμό της εν λόγω απόφασης, οι οποίες ακούστηκαν μαζί, ενώ εκδόθηκε από το Δικαστήριο μία απορριπτική των αιτήσεων απόφαση, η οποία είναι το αντικείμενο αριθμό εφέσεων, μεταξύ των οποίων και η παρούσα.

Η παρούσα έφεση υποβλήθηκε εκ μέρους της εφεσείουσας από τον κ. ΧΧΧΧΧ Ν. Φιλίππου, ο οποίος διορίστηκε, πριν από την επίδοση της αγωγής στην εφεσείουσα εταιρεία, πρώην εναγόμενη 1, ως παραλήπτης και διαχειριστής της (στο εξής «ο παραλήπτης»), δυνάμει των προνοιών αντίστοιχων ομολόγων κυμαινόμενης επιβάρυνσης που είχαν εγγραφεί προς όφελος της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ, της Marfin Popular Bank Public Co. Limited και της Ελληνικής Τράπεζας Δημόσιας Εταιρείας Λτδ («τα ομόλογα»). Υπό την ιδιότητα του αυτή, του παραλήπτη, ο κ. Φιλίππου καταχώρισε στο Επαρχιακό Δικαστήριο, εκ μέρους της εφεσείουσας, αίτηση ημερομηνίας 19.1.2016 για παραμερισμό της εκδοθείσας ερήμην απόφασης του Δικαστηρίου. Παρόμοια αίτηση είχε καταχωριστεί, προηγουμένως, στις 16.12.2015, επίσης εκ μέρους της εφεσείουσας εταιρείας και των εναγόμενων 2 και 3, στην περίπτωση της εφεσείουσας, κατόπιν οδηγιών, προφανώς, του διοικητικού συμβουλίου της («η

αίτηση ημερομηνίας 16.12.2015»), ενώ ξεχωριστή αίτηση καταχωρίστηκε την ίδια μέρα και εκ μέρους της εναγόμενης 4.

Σύμφωνα με την επικρατούσα νομολογία, με το διορισμό του, ο παραλήπτης και διαχειριστής λαμβάνει υπό τον έλεγχο του τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας, ενώ οι εξουσίες της εταιρείας και των διευθυντών της να ενεργούν σε σχέση με τα στοιχεία αυτά ατονούν. Στην περίπτωση δε που το ομόλογο δυνάμει του οποίου έγινε ο διορισμός του παραλήπτη, καλύπτει ολόκληρη την περιουσία της εταιρείας, όπως εν προκειμένω, οι διευθυντές της ουσιαστικά δεν ελέγχουν την εμπορική δραστηριότητα της, (βλ. **Χατζηρούσου υπό την ιδιότητα του ως Παραλήπτης της εταιρείας Y. Liasides Developers Ltd (2011) 1 AAD 1703**).

Ωστόσο, αναγνωρίζεται, από τη νομολογία ότι το διοικητικό συμβούλιο της υπό διαχείριση εταιρείας διατηρεί κατάλοιπο εξουσίας, γεγονός που αναγνωρίστηκε στην υπόθεση **Hawkesbury Development Co Ltd v Landmark Finance Pty Ltd and Others [1969] 2 NSW 782**, το οποίο περιλαμβάνει το δικαίωμα έγερσης αγωγής εναντίον των κατόχων ομολόγων που διόρισαν τον παραλήπτη και διαχειριστή. Όπως υπέδειξε η απόφαση στη **Newhart Developments Ltd v Co-op Commercial Bank Ltd [1978] 2 ALL ER 896**, η εξουσία παραλήπτη δυνάμει ομολόγου να εγείρει αγωγή στο όνομα της εταιρείας «. does not divest the directors of the company of their power, as the governing body of the company, of instituting proceedings in a situation where so doing does not in any way impinge prejudicially upon the position of the debenture holders by threatening or imperiling the assets which are subject to the charge.» Ταυτοχρόνως το διοικητικό συμβούλιο συνεχίζει να είναι επιφορτισμένο και με καθήκοντα που του επιβάλλονται από το Νόμο, όπως, για παράδειγμα, η ετοιμασία ετήσιων εκθέσεων.

Έχουν εκφραστεί αμφιβολίες για την ορθότητα της **Newhart**. Στην **Tudor Grange Holdings Ltd v Citibank NA [1992] Ch 53**, λέχθηκε από τον Sir Nicolas Browne-Wilkinson V-C:

«I have substantial doubts whether the **Newhart** case was correctly decided in any event. That may have to be looked at again in the future. The decision seems to ignore the difficulty which arises if two different sets of people, the directors and the receivers, who may have widely differing views and interests, both have power to bring proceedings on the same cause of action. The position is exacerbated where, as here, the persons who have been sued by the directors bring a counterclaim against the company. Who is to have the conduct of that counterclaim which directly attacks the property of the company?»

Τελικά, στην **Tudor**, η δεσμευτική για το δικαστήριο **Newhart**, διακρίθηκε στη βάση ότι, στην ενώπιον του υπόθεση, σε αντίθεση με την **Newhart**, η δικαστική διαδικασία που οι διευθυντές αποφάσισαν να εγείρουν, μπορούσε να επηρεάσει άμεσα την περιουσία που υπόκειτο στις εξουσίες του παραλήπτη και διαχειριστή. Παρομοίως, στην υπόθεση **Independent Pension Trustee Ltd v**

LAW Construction Co Ltd, 1997 S.L.T.1105 (1996) υποδείχθηκαν από τον Λόρδο Hamilton τα ακόλουθα:

«Assets of the company include not only its property in the narrow sense but its rights and powers, insofar at least as these have value or significance. It may be that in some circumstances, such as where there is a conflict of interest, a receiver may in practical terms be disabled from exercising a right or power of the company. In such circumstances the board may be entitled to exercise that right or power. It may be that the decision in **Newhart** can be justified on that basis or on the alternative basis that the right of action in that case had in effect been renounced by the receiver (Gomba Holdings), though I share the substantial doubts expressed by the Vice Chancellor in **Tudor Grange** as to the correctness of the decision in **Newhart**. It follows that I also have substantial doubts about the correctness of the decision in Shanks. As, however, these cases are readily distinguishable from the present case, it is unnecessary to express a concluded view on them; but I would not, with respect, be prepared to rely on them for any wider proposition or principle than their particular circumstances require.».

Πάντως, αυτό που προκύπτει από τη νομολογία είναι ότι η αντιπροσώπευση μιας υπό διαχείριση εταιρείας από τον παραλήπτη και διαχειριστή της, εντός των καθορισμένων από το ομόλογο ορίων, είναι αποκλειστική.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο κ. Ελευθερίου κατέστη, στη βάση προνοιών των ομολόγων, παραλήπτης και διαχειριστής του ενεργητικού της εφεσείουσας και αντιπρόσωπος της με εξουσία να πράττει κάθε τι το οποίο ο παραλήπτης/διαχειριστής νόμιμα δικαιούται ή έχει το δικαίωμα να κάμει και το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί αναγκαίο για τη διεξαγωγή των εργασιών της εφεσείουσας εταιρείας ή θεωρεί σχετικό ή «συντελεστικό» για τη διεξαγωγή των εργασιών της συμπεριλαμβανομένων, να λαμβάνει την κατοχή και να ρευστοποιεί και εισπράττει ολόκληρο ή οποιοδήποτε μέρος του ενεργητικού. Για το σκοπό αυτό έχει εξουσία να προβαίνει σε οποιαδήποτε διαβήματα στο όνομα της εφεσείουσας εταιρείας, καθώς και σε διευθετήσεις ή συμβιβασμούς τους οποίους θεωρεί συμφέροντες. Στις ευρείες εξουσίες που παρέχονται στον παραλήπτη δυνάμει των ομολόγων, σαφώς περιλαμβάνεται, εξυπακουόμενα, κάθε παρεμπόμπουσα ή βοηθητική ενέργεια, όπως η δυνατότητα καταχώρισης και υπεράσπισης αγωγών ή άλλων δικαστικών διαδικασιών (βλ. **Hubert Picarda, The Law Relating to Receivers, Managers and Administrators, 4^η έκδοση, σελ. 125** και την απόφαση του Isaacs, J., στην **Merchant Service Guild of Australasia v. Commonwealth Steamship Owners' Association (1913) 16 CLR 664**). Σχετικό προς το εύρος των εξουσιών του παραλήπτη θεωρούμε και το άρθρο 340 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113 το οποίο επιβάλλει υποχρέωση σε παραλήπτη ή διαχειριστή ο οποίος διορίζεται δυνάμει χρεωστικού ομολόγου εγγυημένου με κυμαινόμενη επιβάρυνση ολόκληρης ή ουσιαστικά ολόκληρης της περιουσίας της εταιρείας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, να αποστέλλει αμέσως ειδοποίηση στον καθορισμένο τύπο στην εταιρεία για το διορισμό του.

Η πραγματική και επαρκής ενημέρωση του εναγομένου για το εναντίον του δικαστικό διάβημα τεκμηριώνεται, κατά κανόνα, με τη διαπίστωση ότι έλαβε γνώση με τους δικονομικά προβλεπόμενους τρόπους (βλ. **XXX Hossan v. Γ & Χ ΛΑΜΨΗ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΛΤΔ κ.ά., Πολ. Έφ. Ε134/2014, ημερ. 21.4.2021**). Όπως και να έχει το πράγμα, δεν έχει τεκμηριωθεί ότι ο παραλήπτης έλαβε γνώση του κλητηρίου εντάλματος ως αποτέλεσμα της επίδοσης στο PELAGOS HOUSE. Δεν τοποθετείται ο παραλήπτης ως αντιπρόσωπος της εφεσείουσας στα εν λόγω γραφεία της κατά τον ουσιώδη χρόνο, ούτε τεκμηριώνεται η γνώση του εκ της λήψης της κατοχής των γραφείων της εταιρείας, σε άγνωστο για το Δικαστήριο χρόνο, κατόπιν δικαστικών διαδικασιών. Ούτε το γεγονός ότι αγωγή που ήγειρε ο παραλήπτης εναντίον της εφεσείουσας, επιδόθηκε στην προαναφερόμενη διεύθυνση - στην οποία λανθασμένα αναφέρεται ως το εγγεγραμμένο γραφείο της εφεσείουσας - στοιχειοθετεί γνώση του για την αγωγή, όπως αφήνει να νοηθεί το πρωτόδικο Δικαστήριο, υπό το φως, μάλιστα, της θέσης του παραλήπτη στο πλαίσιο αίτησης για προσωρινό, παρεμπίπτον διάταγμα στην αγωγή εκείνη ότι υπάλληλοι της εφεσείουσας δεν του επέτρεπαν να εισέλθει στα εν λόγω γραφεία της. Στην ίδια λανθασμένη αναφορά προβαίνει και ο επιδότης που επέδωσε την αγωγή 1352/2015 στην εφεσείουσα στο PELAGOS HOUSE, ότι δηλαδή η αγωγή επιδόθηκε σε συγκεκριμένο πρόσωπο στο εγγεγραμμένο γραφείο της εφεσείουσας. Σημασία εδώ έχει ότι ενώ η εφεσείουσα κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν υπό διαχείριση, η αγωγή δεν επιδόθηκε στον αντιπρόσωπο, παραλήπτη της ή στο εγγεγραμμένο γραφείο της, με συνεπακόλουθη έλλειψη γνώσης της διαδικασίας από τον παραλήπτη, ο οποίος ήταν το μοναδικό πρόσωπο που είχε *locus standi*, για τους λόγους που αναφέραμε, να την εκπροσωπήσει στην αγωγή. Διαπιστώθηκε δε μετά από έρευνα των δικηγόρων του παραλήπτη στο δικαστικό φάκελο ότι η επίδοση είχε γίνει στο PELAGOS HOUSE στην οδό Αποστόλου Βαρνάβα, Λάρνακα και όχι στο AVENSIA COURT III, στην ίδια οδό, όπου ευρίσκεται το εγγεγραμμένο γραφείο της.

Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης, δεν έχουμε αμφιβολία ότι ο παραλήπτης ουδέποτε έλαβε γνώση για την αγωγή πριν από τη έκδοση της ερήμην απόφασης.

Υπό το φως των πιο πάνω, δικαιολογείται για την εφεσείουσα, ο *ex debito iustitiae* παραμερισμός της ερήμην απόφασης, φράση η οποία καλύπτει κάθε περίπτωση που ο εναγόμενος νομιμοποιείται δικαιωματικά σε παραμερισμό.

Η πρόσφατη νομολογία επιβεβαιώνει ότι δικαστικές πράξεις που πάσχουν από θεμελιακό ελάττωμα, όπως στην προκειμένη περίπτωση η παράλειψη επίδοσης της αγωγής στον παραλήπτη ή στο εγγεγραμμένο γραφείο της εφεσείουσας με συνεπακόλουθη έλλειψη γνώσης της διαδικασίας από τον παραλήπτη, πρέπει να παραμεριστούν, άνευ ετέρου, ως οφειλόμενο χρέος προς τη δικαιοσύνη. Όπως λέχθηκε στη **Μανώλη v Ελληνικής Τράπεζας (Χρηματοδοτήσεις) Λτδ, ΠΕ 423/11, ημερ. 3.2.2017**: «Η έκδοση . ερήμην απόφασης, επί ανυπόστατου νομικά υποβάθρου, ήτοι χωρίς (δέουσα) επίδοση, είναι κατά την πάγια νομολογία . νομικά ανυπόστατη, εξ υπαρχής άκυρη, μη δυνάμενη να διασωθεί».

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση επιτυγχάνει, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξέτασης οποιουδήποτε άλλου θέματος εγείρεται σε αυτή.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Έφεση Αρ. Ε349/2016](#)

[AQUA SOL HOTELS PUBLIC COMPANY LTD v. ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ \(ΚΥΠΡΟΥ\) ΛΤΔ , Πολιτική Έφεση Αρ. Ε349/2016 , 6 Απριλίου 2022](#)

1.1.6 Υπόθεση

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Σύμφωνα με κοινή δήλωση των ευπαιδευτών δικηγόρων των διαδίκων η παρούσα Έφεση (Πολ.Εφ.117/18) είναι πανομοιότυπη με την Πολ.Εφ.116/18, παρά το ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές εκκαλούμενες αποφάσεις.

Οι λόγοι έφεσης είναι κοινοί, πλην του ότι σε σχέση με την παρούσα έφεση υπάρχει πρόσθετος λόγος έφεσης (ο Λόγος Έφεσης 9). Ως εκ τούτου θεωρήσαμε πιο ευχερές οι λόγοι έφεσης να τύχουν εξέτασης στην παρούσα, που περιλαμβάνει τον πρόσθετο λόγο.

Στις 27.3.2018 εξεδόθη διάταγμα εκκαθάρισης της Εφεσείουσας δυνάμει Αίτησης της Εφεσίβλητης (petition). Είχε προηγηθεί η Γενική αίτηση 424/15, με την οποία ενεγράφη αλλοδαπή δικαστική απόφαση υπέρ της Εφεσίβλητης και εναντίον της Εφεσείουσας. Η εν λόγω απόφαση επικυρώθηκε με την **Πολ.Εφ. 146/16 Αναφορικά με την BITONIC Ltd**, (βλ. και **Πολ.Εφ. 71/16 Αναφορικά με την ERTASIO HOLDINGS LTD** και οι δύο σημερινής ημερομηνίας).

Της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης για εγγραφή ακολούθησε γραπτή ειδοποίηση Απαίτησης σύμφωνα με το **Άρθ.212(α) του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113**. Ακολούθησε η Αίτηση (εκκαθάρισης), αποτέλεσμα της οποίας ήταν η εκκαλούμενη απόφαση με την οποία εξεδόθη διάταγμα εκκαθάρισης της Εφεσείουσας, λόγω της παράλειψης να εξοφλήσει το οφειλόμενο ποσό στην εν λόγω γραπτή Απαίτηση.

Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται η ορθότητα της απόφασης με 9 λόγους έφεσης και εκτεταμένη αιτιολογία, ως αναλύεται στα ογκώδη περιγράμματα των δύο πλευρών. Ενόψει του όγκου των επιχειρημάτων και των δύο πλευρών θα πρέπει να πούμε ευθύς εξ αρχής ότι όλα τα σχετικά θέματα - πρωτόδικα και εφετειακά - έχουν μελετηθεί, πλην όμως είναι αδύνατο να μεταφερθούν πλήρως οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα. Υπήρξαν ωστόσο αντικείμενο - σ' όλη τους την εμβέλεια - σκέψης και προβληματισμού από το Εφετείο, χωρίς να υπάρχει ανάγκη ειδικής επίκλησης τους (βλ. **Οδυσσέα v. Αστυνομίας (1999)2 Α.Α.Δ. 490**, **Θεμιστοκλέους v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2019:B4, Ποιν. Έφ. 176/18, 11.1.2019**, **Κώστουλος και Σία Λτδ v. Δημοκρατίας, Α.Ε.98/19, 1.2.2021** και **Παύλου v. Ευθυμίου, ECLI:CY:AD:2021:A269, Πολ. Έφ. 33/2014, 23.6.2021**).

Εξέταση των λόγων της Α' Ομάδας - Λόγοι Έφεσης 1, 2, 3 και 4 συναρτώμενοι - με τη διαιτησία και την εγγραφή της διαιτητικής απόφασης.

Βασικά με την έκδοση της διαιτητικής απόφασης επί της εγγραφής, η Εφεσείουσα κωλύεται στο να επανανοίξει οποιονδήποτε θέμα για το οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο έχει καταλήξει απορρίπτοντας τις θέσεις της Εφεσείουσας αφενός για εξόφληση, με τον τρόπο που ισχυρίζεται, της επίδικης οφειλής αλλά και αφετέρου, για τα περί ακυρότητας του επίδικου δανείου και άλλα συναφή θέματα. Τονίστηκε πως η οφειλή της Εφεσείουσας η οποία προέκυπτε από τη διαιτητική απόφαση έχει επιβεβαιωθεί με την απόφαση εγγραφής και είναι πλέον αδιαμφισβήτητη. Στην υπόθεση **ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ - ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ «URALMETPROM» INTERDEPARTMENTAL CONCERN ΟΑΟ URALMETPROM, ΕΞ. ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ, ΡΩΣΣΙΑΣ, ΓΙΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ BESUNO LTD, (2014)1(A) Α.Α.Δ. σελ. 427**, αναφέρθηκαν τα εξής σχετικά:

«...Η αναγνώριση απόφασης τρίτης χώρας επιβεβαιώνει την καθόλα έγκυρη ύπαρξή της, εντάσσοντάς την, για σκοπούς εκτέλεσης, στα διαλαμβανόμενα στο δικαστικό σύστημα της αναγνωρίζουσας χώρας όρια, με όλες τις συνακόλουθες δραστηκές συνέπειες. Μέσα από τη διαδικασία αναγνώρισης και εγγραφής διασφαλίζονται τα εχέγγυα βεβαίωσης έγκυρης και υπαρκτής αλλοδαπής απόφασης. Η ύπαρξη χρέους αποτελεί την αναγκαία και φυσική συνέπεια της επιβεβαίωσης της ύπαρξης απόφασης, επιβεβαίωση που επιτυγχάνεται μέσω της αναγνώρισης και εγγραφής της».

Με βάση τα πιο πάνω η οφειλή της Εφεσείουσας, στη βάση της διαιτητικής απόφασης αποτελεί πλέον και απόφαση Κυπριακού Δικαστηρίου και είναι αδιαμφισβήτητη. Η Εφεσείουσα δεν προέβη σε αποπληρωμή του χρέους της μετά την έκδοση απόφασης εγγραφής και μετά την επίδοση σ' αυτήν της απαίτησης πληρωμής εντός 21 ημερών. Αναφορικά δε με την εκκρεμότητα της αγωγής αρ. 7537/14, στην απόφαση επί της εγγραφής της διαιτητικής απόφασης και πάλι εξετάστηκε η τυχόν επίδραση που θα μπορούσε να είχε και - όπως και εφετειακά εκρίθη - δεν μπορούσε να είχε καμία σημασία στην εγκυρότητα της διαιτητικής απόφασης. Για την αιτιολογία της προσέγγισης αυτής παραπέμπουμε στις αποφάσεις μας **Πολ.Εφ. 146/16 Αναφορικά με την BITONIC Ltd** και **Πολ.Εφ. 71/16 Αναφορικά με την ERTASIO HOLDINGS LTD** (με σημερινή ημερομηνία).

Η επιχειρηματολογία της Εφεσείουσας και στους τέσσερις πιο πάνω λόγους στην ουσία τους πλήττουν την εγκυρότητα της διαιτητικής απόφασης αλλά και της απόφασης εγγραφής, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δεδικασμένου σε σχέση με τα εγειρόμενα εκ νέου θέματα και ισχυρισμούς αποπληρωμής. (Βλ. Russel on Arbitration 21ed. p.315). Στο Σύγγραμμα **Gary B. Born, International Commercial Arbitration, 2nd ed., Kluwer Law International, 2014, p.3739-3744** αναφέρονται τα ακόλουθα:

«As formulated by one international award, "the sanctity of res judicata attached to a final decision of an international tribunal is an essential and settled

rule of international law." The same principle has been recognized by the International Court of Justice with regard to awards made by international arbitral tribunals. Commentary and other authorities are to the same effect in recognizing that international awards have preclusive effects under general principles of international law.»

Στο δε Σύγγραμμα **Margaret L. Moses The Principles and Practice of International Commercial Arbitration, 2nd ed.** σελ.198 αναφέρεται:

"A final and binding arbitral award has res judicata effect. This means that the same issues cannot be arbitrated or litigated again between the same parties, as long as the award is not vacated. Once an award has been confirmed by a court, it normally has the same res judicata effect as a court judgment".

Δεδικασμένο υφίσταται και από την απόφαση εγγραφής με αποτέλεσμα να μη μπορεί να επιτύχει η θέση της εφεσείουσας για καλόπιστη και ουσιαστική υπεράσπιση, αφού στην ουσία γίνεται επανάληψη των ιδίων θέσεων που προβλήθηκαν κατά το στάδιο εγγραφής της διαιτητικής απόφασης. (Βλ. **FIDELITAS SHIPPING CO. LTD. v. V/O EXPORTCHLEB [1966]1 Q.B. 630, Μιχαήλ v. Σκουτέλλα (2008)1B A.A.Δ. 1125** και **Χαραλάμπους v. Χαραλάμπους (2008)1B A.A.Δ. 1298**).

Προσπάθεια του πρωτόδικου Δικαστηρίου να επιληφθεί εκ νέου των ιδίων θεμάτων θα ισοδυναμούσε με αναθεώρηση από ομόβαθμο Δικαστήριο απόφασης άλλου Δικαστηρίου σε άλλη διαδικασία. (Βλ. **Κυριάκου κ.ά. v. Ταμείου δια Πλεονάζον Προσωπικό (1993)1 A.A.Δ. 1020**).

Γ' Ομάδα - Λόγοι Έφεσης 6, 7 και 8 - ο περί Εταιρειών Νόμος, άρθρ.211, 212

Αυτή η Ομάδα αφορά την ερμηνεία και εφαρμογή εκ μέρους του πρωτόδικου Δικαστηρίου των πιο πάνω άρθρων στην επίδικη αίτηση ως εξής: - ότι λανθασμένα έκρινε, χωρίς αυτό να αναφέρεται ρητά στο σώμα της Αίτησης εκκαθάρισης, ότι η Εφεσίβλητη ζητούσε την εκκαθάριση της Εφεσείουσας στις διατάξεις των άρθρων 211(ε) και 212(α) του περί Εταιρειών Νόμου Κεφ.113 και στην ουσία το Δικαστήριο απέδωσε θεραπεία και/ή συμπλήρωσε το κενό της Αίτησης Εκκαθάρισης χωρίς να υπάρχει στην εν λόγω Αίτηση εξειδίκευση σε ποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 211 και 212 Κεφ.113 αναφερόταν η Αίτηση, (6^{ος} λόγος), ότι έκρινε ότι πληρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 211 (ε) και 212(α) του Κεφ.113 και/ή εσφαλμένα έκρινε ότι η ειδοποίηση για απαίτηση για πληρωμή ήταν σύννομη. Η γραπτή Ειδοποίηση/Απαίτηση την οποία έστειλε η Bank of Moscow ήταν αντίθετη με τις διατάξεις του Νόμου και/ή της Νομολογίας καθότι δεν είχε μεταφραστεί στην ελληνική γλώσσα η απαίτηση της Αιτήτριας, δεν έγινε ορθή επίδοση της απαίτησης της Αιτήτριας καθότι η επίδοση έπρεπε να γίνει από υπάλληλο της Αιτήτριας εταιρείας και όχι από συνηθισμένο διακομιστή και η επίδοση έγινε σε πρόσωπο μη εξουσιοδοτημένο να δέχεται επιδόσεις για την εταιρεία, (7^{ος} λόγος) ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η Εφεσείουσα εδράζει το επιχείρημα της για τη μη ύπαρξη της οφειλής σε δύο άξονες και ότι εν πάση περιπτώσει οι θέσεις της είναι αντιφατικές. Θα

έπρεπε το Δικαστήριο να εξετάσει όλες τις θέσεις που τέθηκαν από την Εφεσείουσα (8^{ος} λόγος).

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέτρεξε στη δικογραφία της Αίτησης καθώς και στο περιεχόμενο της στηρικτικής ένορκης δήλωσης και κατέληξε ότι ο λόγος που ζητήθηκε η εκκαθάριση της Εφεσείουσας είναι ότι ήταν αναξιόχρητη και ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της στη βάση των **Άρθρων 211(ε) και 212(α) του περι Εταιρειών Νόμου**. Η ανικανότητα δυνάμει του Άρθρου 211(ε) προέκυπτε από τη μη συμμόρφωση της Εφεσείουσας με την απαίτηση πληρωμής εντός 21 ημερών από την επίδοση στο εγγεγραμμένο γραφείο της Εφεσείουσας, ως καθορίζεται στο Άρθρο 212(α). Είναι γεγονός ότι δεν αναφέρθηκαν στο κείμενο της Αίτησης οι συγκεκριμένες υποπαράγραφοι 211(ε) και 212(α). Συμφωνούμε με την προσέγγιση και την κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι οι αναφορές και η λεπτομερής καταγραφή σχετικών γεγονότων στην Αίτηση και στην ένορκη δήλωση επέτρεπαν στο Δικαστήριο να καταλήξει με βεβαιότητα σε ποία υπο-εδάφια των Άρθρων εδραζόταν η νομική βάση της Αίτησης. Δεν βρίσκει εφαρμογή στην παρούσα η υπόθεση **Pan-Aman Hotels Limited v. Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (2002)1Γ Α.Α.Δ. 1796** στην οποία η αίτηση ήταν ανεπαρκέστατη και δεν υπήρχαν οποιεσδήποτε αναφορές που θα καθιστούσαν δυνατή την πλήρωση του κενού, ως εν προκειμένω. Περαιτέρω, στην υπό κρίση περίπτωση, σαφώς, στην παράγραφο 16 της Αίτησης Εκκαθάρισης καταγράφεται τόσο η επίδοση μέσω ιδιωτικού επιδότη στο εγγεγραμμένο γραφείο της εταιρείας επιστολής και ή γραπτής αίτησης με ειδική αναφορά στα άρθρα 211(ε) και 212(α). Συνεπώς υπάρχει ικανή συγκεκριμενοποίηση.

Δ' Ομάδα - Λόγος Έφεσης 9 - ο ισολογισμός που δεν λήφθηκε υπόψη.

Η Εφεσείουσα προβάλλει τη θέση ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει την οικονομική κατάσταση της Εφεσείουσας ως ετέθη με την κατάθεση μέρους των οικονομικών καταστάσεων της, καθώς η Εφεσείουσα αμφισβήτησε την οφειλή της μετά την επίδοση της απαίτησης πληρωμής. Θα συμφωνήσουμε με την πλευρά της Εφεσίβλητης ότι εφόσον αποδείχθηκαν οι προϋποθέσεις του Άρθρου 212(α), καμία άλλη μαρτυρία δεν χρειαζόταν σε σχέση με την οικονομική κατάσταση της Εφεσείουσας. Στη **Δημήτρης Αυξεντίου & Υιός (Γεωργικά Μηχανήματα) Λτδ v. Hellenic Bank Public Company Ltd (2014)1(Γ) 2534**, γίνεται αναφορά σε προηγούμενη νομολογία και αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Τα Άρθρα 211 και 212 έτυχαν ανάλυσης στην υπόθεση **G.I.P. Construction Ltd. v. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1991) 1 Α.Α.Δ. 15**, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα:

«Τα Άρθρα 211 και 212 του δικού μας Νόμου είναι αντιγραφή του αντίστοιχου αγγλικού. Στην Αγγλία η έννοια των διατάξεων αυτών έχει φωτισθεί από νομολογία. Σύμφωνα με την αγγλική προσέγγιση, η εξειδίκευση των περιστάσεων στο Άρθρο 212 δεν περιορίζει την γενικότητα του Άρθρου 211 αναφορικά με την αδυναμία πληρωμής των χρεών της από μια εταιρεία. Δηλαδή,

οι εξειδικευμένοι λόγοι συνιστούν ορισμένες περιστάσεις που εγείρουν νομοθετικό τεκμήριο ύπαρξης της αδυναμίας πληρωμής χρεών αλλά δεν εξαντλούν το πεδίο για προσκόμιση οποιασδήποτε άλλης μαρτυρίας που θα μπορούσε να κατατείνει στο ίδιο αποτέλεσμα. Η διαφορά μεταξύ της γενικότερης εξέτασης του θέματος και των εξειδικευμένων περιπτώσεων του 212 (α) και 212(β) είναι η εξής. Στις εξειδικευμένες περιπτώσεις, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων που τίθενται οδηγούν από μόνες τους και στην κατάληξη. Εγείρεται δηλαδή το νομοθετικό τεκμήριο περί αδυναμίας πληρωμής χρεών. Αντίθετα, στην περίπτωση της γενικότερης εξέτασης του θέματος, το θέμα κρίνεται ανάλογα με το πώς θα αξιολογηθούν τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου περιλαμβανομένων και εκείνων στην άλλη πλευρά της πλάστιγγας που θα ήθελε προβάλει η εταιρεία.»

Στην **M. Mouletaris Machinery Co. Ltd. v. Ζήνωνος (2001) 1 (Γ) A.A.Δ. 1649** επιβεβαιώθηκε η G.I.P. Constructions Ltd (πιο πάνω) ότι ορθά αναλύει τον Νόμο και ορθά αναλύει τη νομολογία. Πρόσθετα λέχθηκαν τα ακόλουθα στη σελ. 1651 από τον Αρτεμίδα, Δ., όπως ήταν τότε:

«Δέχθηκε βεβαίως, και πολύ ορθά πως, στην περίπτωση που αποδεικνύονται τα στοιχεία που διαλαμβάνονται στο Άρθρο 212, το Δικαστήριο δεν έχει διακριτική ευχέρεια, και διατάσσει τη διάλυση της εταιρείας, ενώ αν ικανοποιηθούν οι πρόνοιες του Άρθρου 211 το Δικαστήριο διατηρεί τέτοια ευχέρεια.»

(Βλ. επίσης την **Pan - AMAN Hotels Ltd** (άνω)).

Η πρωτόδικη κρίση περί αφερεγγυότητας της εφεσείουσας είναι ορθή. Η ανικανότητα πληρωμής χρεών που αναφέρεται στο Άρθρο 211(ε) του Κεφ. 113, είναι η γενική ρύθμιση του θέματος. Το τι συνιστά ανικανότητα πληρωμής χρεών εξειδικεύεται στο Άρθρο 212 και οποιαδήποτε των τριών διατάξεων του εν λόγω άρθρου τεκμαίρεται να σημαίνει ότι η εταιρεία αδυνατεί να αποπληρώσει τα χρέη της. Η απόδειξη της προϋπόθεσης της παραγράφου (α) του Άρθρου 212 είναι αρκετή να επιφέρει την εκκαθάριση της εταιρείας θεωρούμενης ανίκανης να πληρώσει τα χρέη της, χωρίς να αποκλείεται η προσκόμιση και άλλης μαρτυρίας που να αποδεικνύει την ανικανότητα αυτή.

Με την ικανοποίηση του Άρθρου 212 (α), η εταιρεία φέρει το βάρος να αποδείξει ότι δεν «αμέλησε» να πληρώσει την απαίτηση του πιστωτή διότι έχει κατά τα άλλα μια ουσιαστική και εύλογη υπεράσπιση, όπως ότι εξόφλησε την γενικότερη οφειλή. Εξ' ου και ο πιστωτής είναι σοφότερο να εναγάγει την εταιρεία προηγουμένως, να εξασφαλίζει δικαστική υπερ του απόφαση οπότε και η εταιρεία θα εμποδίζεται από την απόφαση να αμφισβητήσει την εταιρική αίτηση επί τους ουσίας της. (Pennington: Company Law, 3^η έκδοση σελ. 674-675).

(Βλ. επίσης **Ανδρέας Γεωργιάδης και Υιός Λτδ v. Alpha Bank Cyprus Ltd ECLI:CY:AD:2017:A176, Πολ.Εφ. 177/2011, 15.5.2017**).

Ο λόγος έφεσης 9 απορρίπτεται.

Συνολικά η έφεση απορρίπτεται με έξοδα €2,500, πλέον ΦΠΑ υπέρ της Εφεσίβλητης.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Έφεση Αρ. 117/2018](#)

[BITONIC LTD v. BANK OF MOSCOW-BANK JOINT STOCK COMPANY , Πολιτική Έφεση Αρ. 117/2018 , 16 Μαρτίου 2022](#)

1.1.7 Υπόθεση

Το πρωτόδικο Δικαστήριο μετά από λεπτομερή παράθεση των θέσεων των δύο πλευρών και ανάλυση της νομικής πτυχής κατέληξε ως εξής:

«Με βάση τις πιο πάνω νομικές αρχές, η παράλειψη της εταιρείας να συμμορφωθεί με την ειδοποίηση του άρθρου 212 (α) του Κεφ. 113 δεν συνιστά αμέλεια, εντός της έννοιας της παρ.(α), όταν υπάρχει εύλογη αιτία για την παράλειψη. Τέτοια εύλογη αιτία αποτελεί η καλόπιστη και ουσιαστική αμφισβήτηση της απαίτησης. Η αίτηση για εκκαθάριση δεν αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο για εκδίκαση αμφισβητούμενης οφειλής, ούτε πρέπει να χρησιμοποιείται καταχρηστικά ως μοχλός πίεσης σε εταιρεία για να καταβάλει χρήματα, τα οποία αμφισβητεί ότι οφείλει. Το Δικαστήριο δεν αναμένεται στα πλαίσια της αίτησης διάλυσης να υπεισέλθει στην ουσία της υπεράσπισης που προβάλλει η εταιρεία. Αρκεί να διαπιστώσει ότι υφίσταται καλόπιστη ουσιαστική υπεράσπιση και σε τέτοια περίπτωση απορρίπτει την αίτηση ως καταχρηστική. Νέα αίτηση χωρεί μόνο μετά την επιτυχή έκβαση σχετικής αγωγής εναντίον της εταιρείας.

Αδιαμφισβήτητα, ούτε και στα πλαίσια της παρούσας αίτησης, το Δικαστήριο έχει την δικαιοδοσία να εκδικάσει την αμφισβητούμενη οφειλή, να αξιολογήσει τις δύο αντίθετες θέσεις όπως προβάλλονται μέσα από τις ένορκες δηλώσεις των δύο πλευρών και να προβεί σε ανάλογα ευρήματα. Ό,τι μπορεί να αποφασιστεί από το Δικαστήριο, στη βάση των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιον του, είναι η ύπαρξη ή όχι εύλογης και γνήσιας αμφισβήτησης του ισχυριζόμενου χρέους.

Έχοντας κατά νου τα πιο πάνω, ως και τις θέσεις των δύο πλευρών, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου, χωρίς, επαναλαμβάνω, να υπεισέρχομαι στην ουσία των εκατέρωθεν ισχυρισμών, ότι **οι Αιτητές, στη βάση ουσιαστικών λόγων, εύλογα και γνήσια αμφισβητούν το ισχυριζόμενο χρέος προς τους Καθ' ων η Αίτηση. Κρίνω ότι η διαφορά μεταξύ των Αιτητών και Καθ' ων η Αίτηση στην ουσία της, θα πρέπει να κριθεί με την κατάλληλη διαδικασία που είναι η αγωγή και μόνο όταν οι Καθ' ων η Αίτηση εξασφαλίσουν δικαστική απόφαση υπέρ τους, θα μπορούν να προχωρήσουν με αίτηση διάλυσης εναντίον των Αιτητών στα πλαίσια της οποίας οι Αιτητές θα κωλύονται πλέον να αμφισβητήσουν την απαίτηση στην ουσία της. Οι Αιτητές, υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, κρίνω ότι έχουν ουσιαστική και καλόπιστη αμφισβήτηση του χρέους και δεν μπορούν να θεωρηθούν "πιστωτές". Η αίτηση διάλυσης, χρησιμοποιείται από τους Καθ' ων η**

Αίτηση ως μοχλός πίεσης και επομένως, με βάση τη σύμφυτη εξουσία του Δικαστηρίου, αυτή θα πρέπει να παραμεριστεί ως καταχρηστική.

Για όλα τα πιο πάνω, η αίτηση εγκρίνεται. Η αίτηση διάλυσης ημερ. 7.6.11 παραμερίζεται και απορρίπτεται».

(ο τονισμός είναι δικός μας)

Αυτοί υπήρξαν οι δύο βασικοί ισχυρισμοί των δύο πλευρών και μ' αυτή την αφετηρία άρχισε ένας ανηλεής πόλεμος εκατέρωθεν επιχειρημάτων, θέσεων και αντεγκλήσεων, ώστε η κάθε πλευρά να αποδείξει ή να καταδείξει το βάσιμο των θέσεων της. Το ίδιο έπραξαν οι ευπαιδευτοί συνήγοροι και ενώπιον μας κατά την ακροαματική διαδικασία της έφεσης. Ακριβώς το εγχείρημα αυτό τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ'έφεσιν δεικνύει και αποδεικνύει την ορθότητα της πρωτόδικης κρίσης. Η «ισχυρή» προσπάθεια να πεισθεί ο μέσος λογικός κριτής και κατά προέκταση το Δικαστήριο για το εύλογο του χρέους, οδηγεί στο αβίαστο - θα λέγαμε - συμπέρασμα πως τα ποσά αυτά δεν μπορούν να αποτελούν οφειλή εν τη εννοία του Νόμου (βλ. άρθ.212(α) του περί Εταιρειών Νόμου Κεφ.113)[1] αλλά εντάσσονται σ'ένα ευρύτερο πλέγμα διαφορών και αντικρουόμενων εκδοχών που μόνο στο πλαίσιο μιας αγωγής μπορούν να επιλυθούν. Η απουσία των οφειλών αυτών από ελεγμένους λογαριασμούς κατά τους ουσιώδεις χρόνους, αν και αυτόνομα ενδεχομένως να μη σημαίνει αυτό που ισχυρίζεται η εφεσίβλητη, ωστόσο εντασσόμενο ως ένα γεγονός, στο ευρύτερο σκηνικό, λειτουργεί υπέρ της θέσης για γενικό πλέγμα διαφορών που έγινε εντονότερο και πολυεπίπεδο, και όχι απλώς για μια οφειλή. Αυτό αποδεικνύεται και από παρελθούσες και υφιστάμενες διαδικασίες, ως η κοινή θέση των δύο ευπαιδευτών συνηγόρων (βλ. κοινή δήλωση - τεκμ.Α, ειδικά την Αйт.Αρ. 423 απόφαση Δημητριάδου Π.Ε.Δ. (όπως ήταν τότε), ημερ. 20.1.2020 με την οποία εγκρίθηκε παρόμοια αίτηση διαγραφής αίτησης εκκαθάρισης, αρ.Αιτ. 473/11, ομοίως αίτηση εκκαθάρισης της ίδιας εταιρείας, απόφαση Χ.Πογιατζή Π.Ε.Δ. (όπως ήταν τότε) ημερ. 18.12.2019 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση εκκαθάρισης και αρ.αγ.506/20 μεταξύ 1. Κ. Ανδρέου, 2. Χ. Παρασκευαΐδου και της εφεσίβλητης, απόφαση Δαυίδ Π.Ε.Δ. με την οποία απορρίφθηκε αίτηση για συνοπτική απόφαση).

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Έφεση Αρ. 2/2014](#)

[ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ G.PARASKEVAIDES \(1966\) LTD , Πολιτική Έφεση Αρ. 2/2014 , 9 Μαρτίου 2021](#)

1.1.8 Υπόθεση

Α. ΠΟΥΓΙΟΥΡΟΥ, Δ.: Στις 22/6/2021 στα πλαίσια της Πολιτικής Αίτησης υπ. αριθμό 119/2021 στο Ανώτατο Δικαστήριο, δόθηκε άδεια στον Ν. Περισιτιάνη ώστε να καταχωρήσει την υπό κρίση αίτηση με την οποία επιδιώκει την έκδοση εντάλματος Mandamus που να διατάσσει τον Έφορο Εταιρειών και Επίσημο Παραλήπτη να προωθήσει και να εγγράψει την αίτηση του ημερομηνίας 18/1/2021, διά του Εντύπου ΗΕ12, με το οποίο δίδετο ειδοποίηση για την αύξηση και παραχώρηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας Unic Media Limited (στο

εξής «η εταιρεία»). Οι λόγοι επί των οποίων εδράζεται η υπό κρίση αίτηση και για τους οποίους δόθηκε άδεια, περιορίζονται στο κατά πόσο η παράλειψη και/ή άρνηση του Εφόρου Εταιρειών να προβεί στην καταχώρηση του Εντύπου ΗΕ12, σε σχέση με την αύξηση και παραχώρηση μετοχικού κεφαλαίου της πιο πάνω εταιρείας συνιστούσε παράλειψη του καθήκοντος του που προκύπτει από πρόνοιες **Άρθρων του περί Εταιρειών Νόμου ΚΕΦ. 113**. Η αίτηση συνοδεύεται από την Ένορκη Δήλωση του κ. Περισιάνη, Αιτητή στην παρούσα διαδικασία.

Τα γεγονότα της παρούσας αίτησης έχουν ήδη τεθεί στην απόφαση μου στην αίτηση με την οποία δόθηκε άδεια, όπως προέκυπταν από την Ένορκη Δήλωση του κ. Ν. Περισιάνη, από τη Λευκωσία, διευθυντή, μετόχου και γραμματέα της εταιρείας. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα.

«Η εταιρεία Unic Media Limited (η εταιρεία) ενεγράφη στις 13/9/2013 με αρχικούς μετόχους τον Αιτητή με 400 μετοχές (40%), τον Α. Πολεμίτη με 300 μετοχές (30%), τον Χ. Βλάχο με 150 μετοχές (15%) και τον Ο. Χριστοδούλου με 150 μετοχές (15%).

Η εταιρεία με την εξασφάλιση τον Δεκέμβριο του 2014 σχετικής άδειας από την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου άρχισε να λειτουργεί Ραδιοφωνικό Σταθμό. Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα οι υπόλοιποι τρεις μέτοχοι εξεδήλωσαν την επιθυμία να αποχωρήσουν από την εταιρεία εφόσον δεν ήσαν διατεθειμένοι να στηρίξουν οικονομικά τη λειτουργία του Σταθμού. Εξουσιοδότησαν δε γραπτώς τον Αιτητή να εξεύρει αγοραστής των μετοχών της εταιρείας. Ενόψει της διευθέτησης αυτής, ο Αιτητής κατέβαλε την αξία των μετοχών του και άλλα €800.000,00 υπό μορφή δανείου στην εταιρεία. Αφού ανεβρέθηκαν αγοραστής για τις μετοχές των άλλων μετόχων, οι τελευταίοι αρνήθηκαν να προχωρήσουν με την μεταβίβαση των μετοχών αποσύροντας την εξουσιοδότηση τους προς τον Αιτητή, μετά από καταγγελία που είχε προβεί εναντίον των τριών μετόχων στην Αστυνομία για υπόθεση «εξαπάτησης με στόχο την κλοπή/ιδιοποίηση των εσίων του ΠΛ αξίας €60 εκ.». Κατά την ακρόαση της αίτησης διευκρινίστηκε από πλευράς Αιτητή ότι το ΠΛ αντιπροσωπεύει το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Ο Αιτητής προσπάθησε σε διάφορες περιπτώσεις να εξεύρει συμβιβαστική λύση αλλά οι άλλοι μέτοχοι αρνήθηκαν, επιμένοντας όπως ο Αιτητής αποσύρει το παράπονο του στην Αστυνομία διαφορετικά θα έχανε το ποσό των €800.000 που κατέβαλε στην εταιρεία. Αρχές του 2020 ο Αιτητής μεταβίβασε 150 από τις δικές του πληρωμένες μετοχές της εταιρείας στον Χ. Κληρίδη και του παρέμειναν μόνο 250. Με επικείμενη την έγκριση της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης για παγκύπρια κάλυψη του Ραδιοφωνικού Σταθμού, ο Αιτητής εξέδωσε κλήση για συνέλευση των μετόχων αρχικά για τις 13/11/2020 και κατόπιν αναβολής για τις 5/1/2021.

Στις 5/1/2021 πραγματοποιήθηκε τελικά τόσο η συνεδρίαση των διευθυντών όσο και των μετόχων, στις οποίες προήδρευσε ο ίδιος ο Αιτητής. Κατά τη συνεδρία των διευθυντών καταψηφίστηκαν η Ετήσια Έκθεση και οι Οικονομικές Καταστάσεις της εταιρείας για το 2019 από τους άλλους μετόχους, ενώ στη συνέλευση των μετόχων που ακολούθησε, ο Αιτητής υπέδειξε ότι